Ára 25 millió pengő

Ludas Matyi

II. évfolyam, 18. (50.) szám.

SZATIRIKUS HETILAP

Budapest, 1946 május 12

Szent Páter esernyője

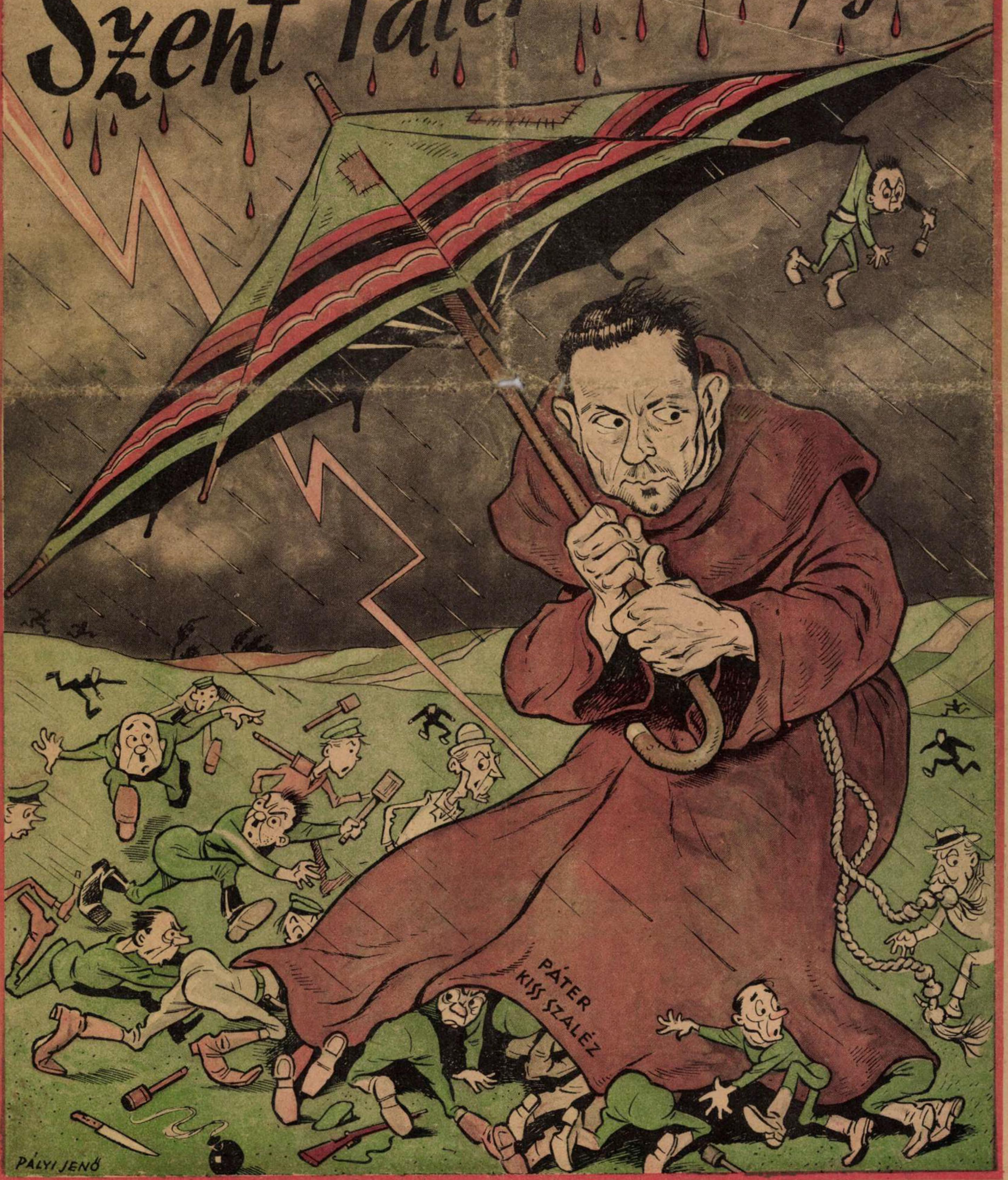
PÁTER
KISS SZALÉZ
PÁLYI JENŐ

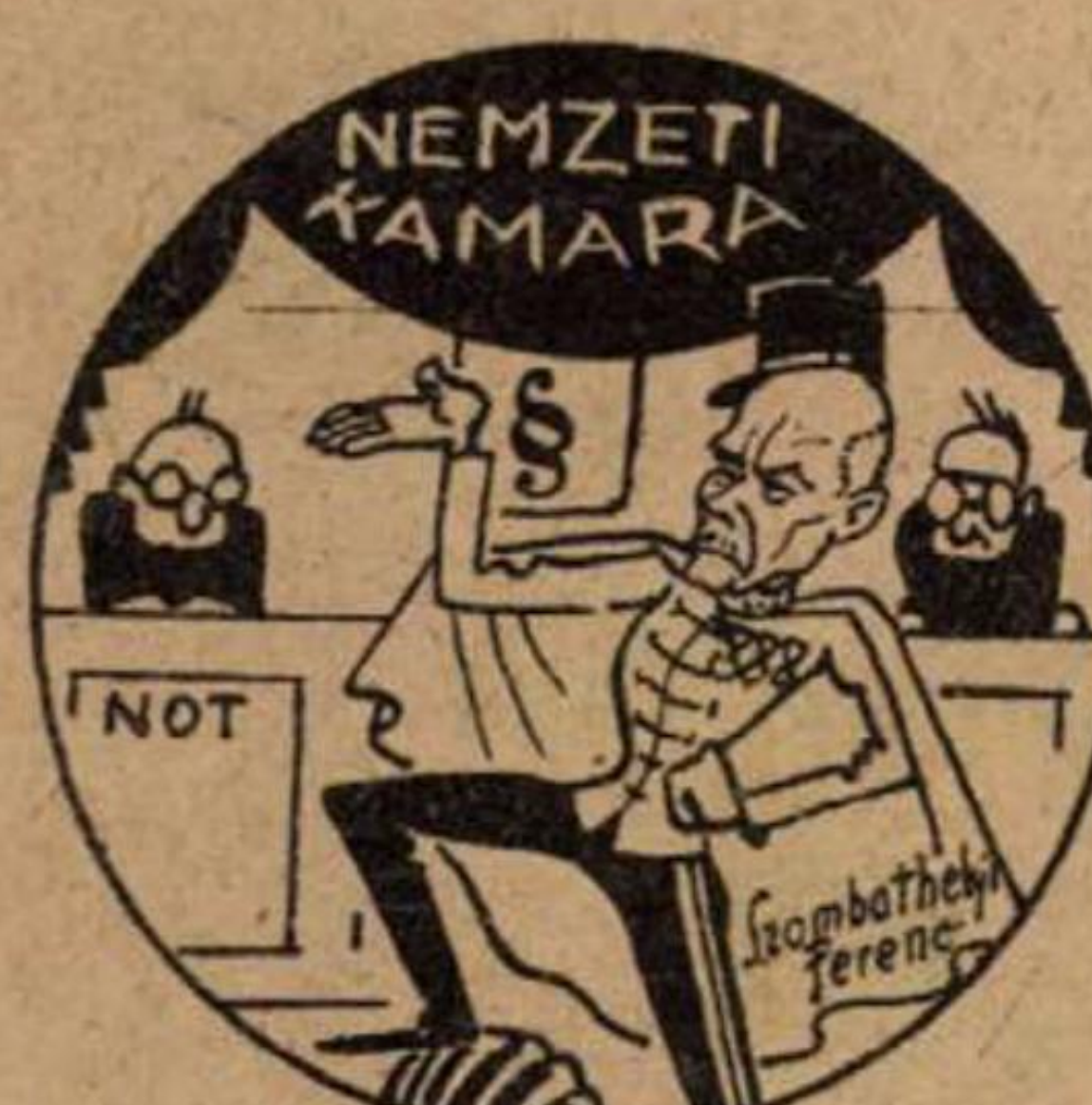

A hetvenkedő katona

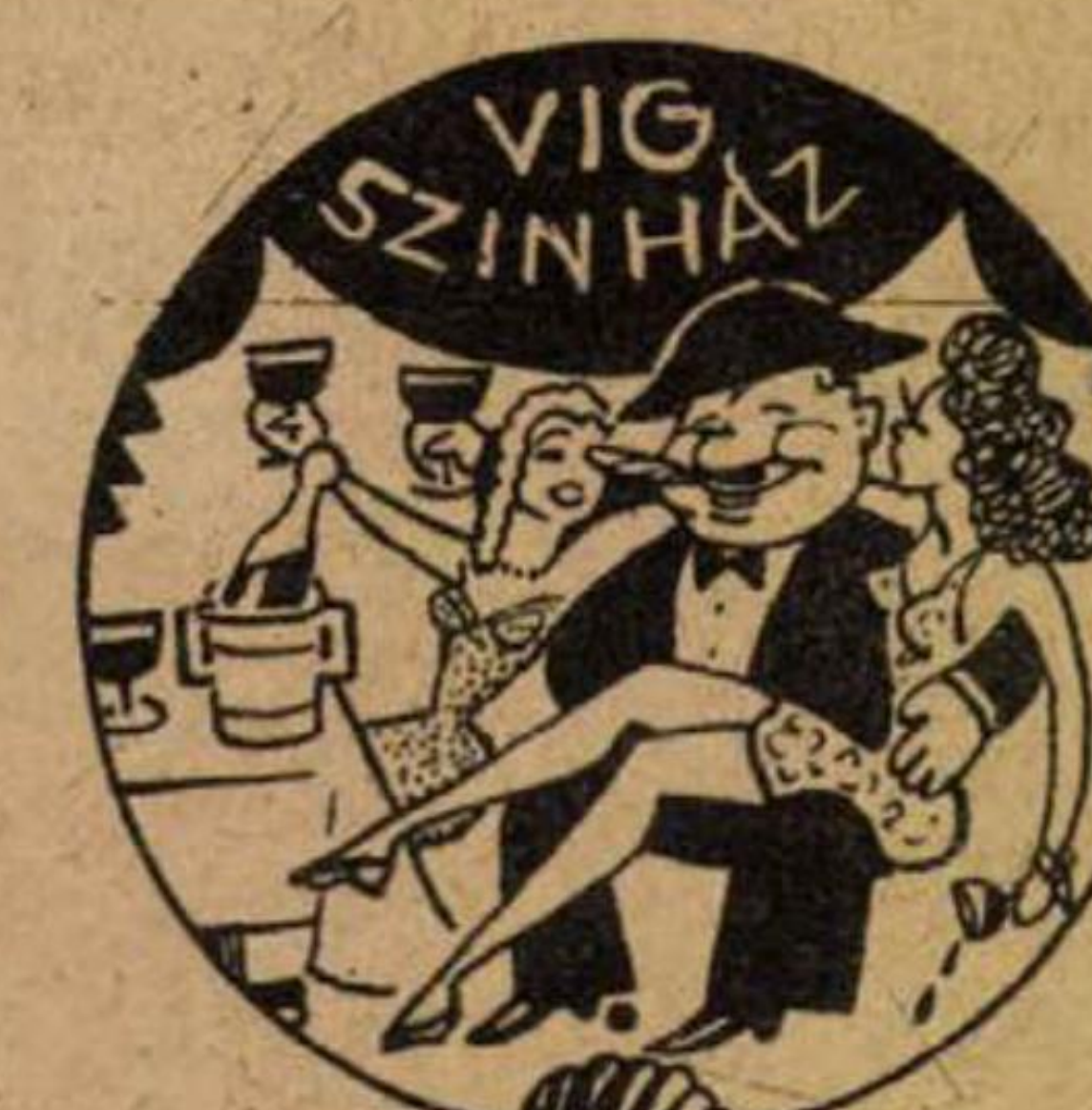

A császár

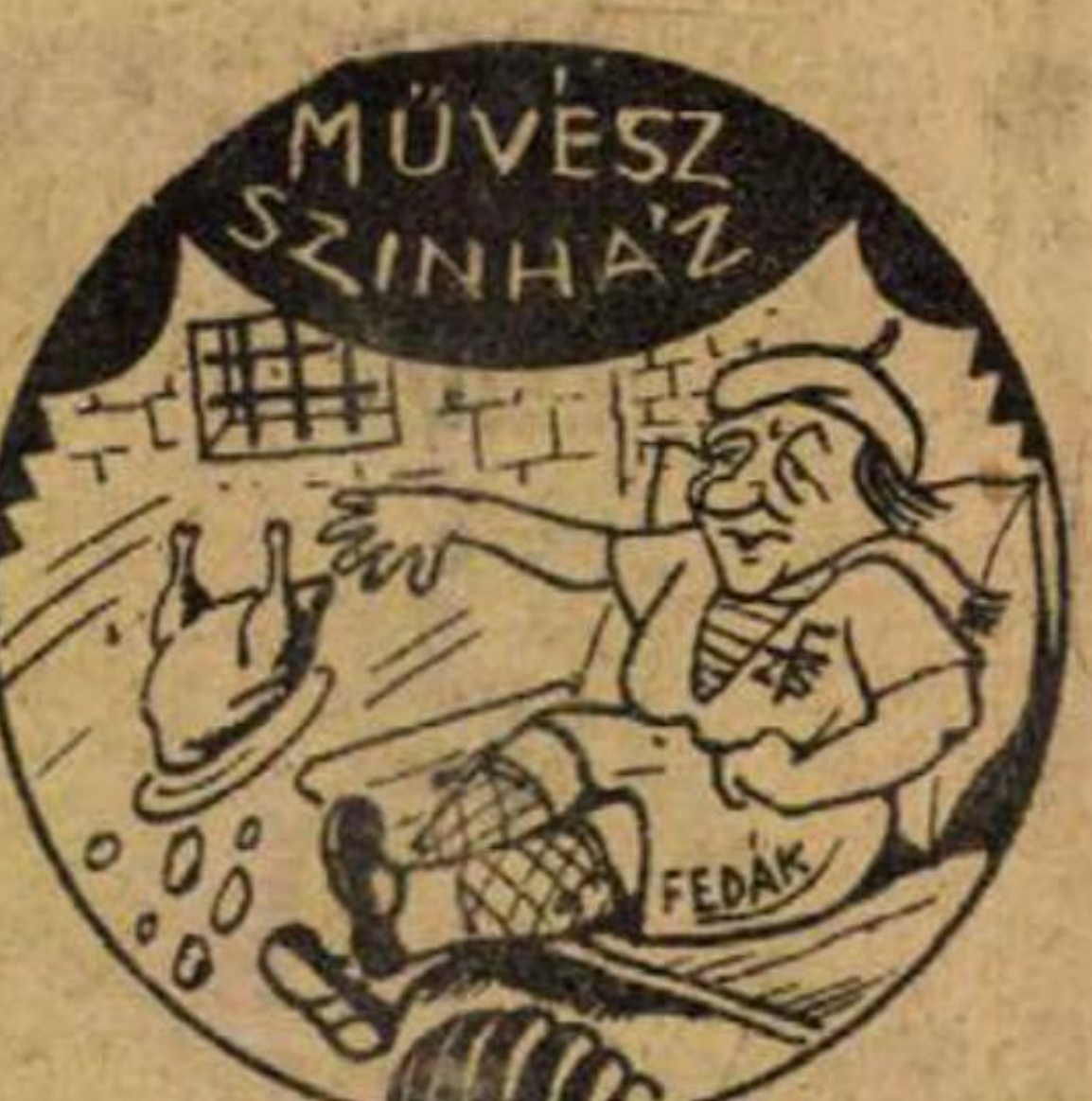

Makrancos hölgy

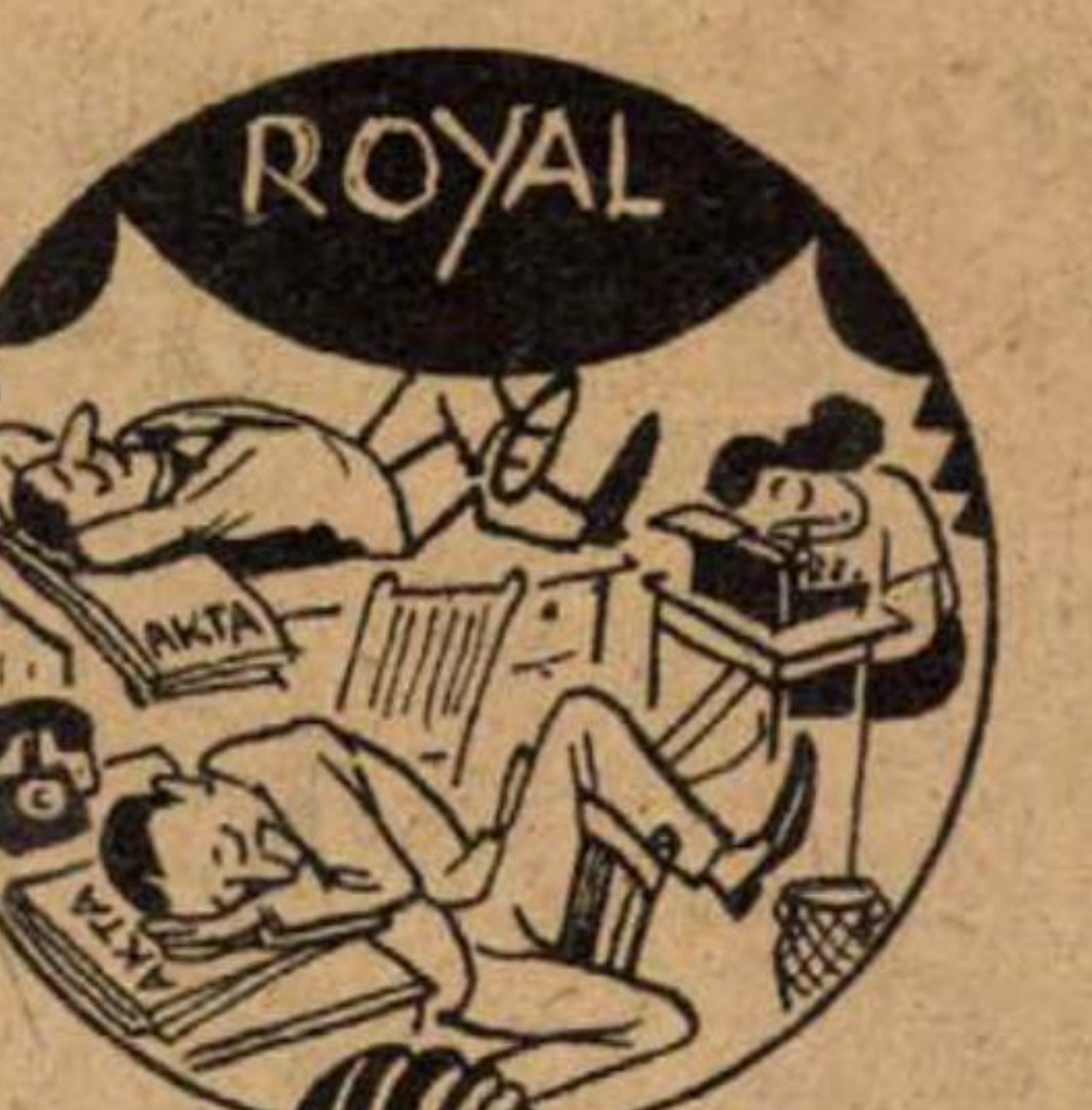

Egy kis Amerika

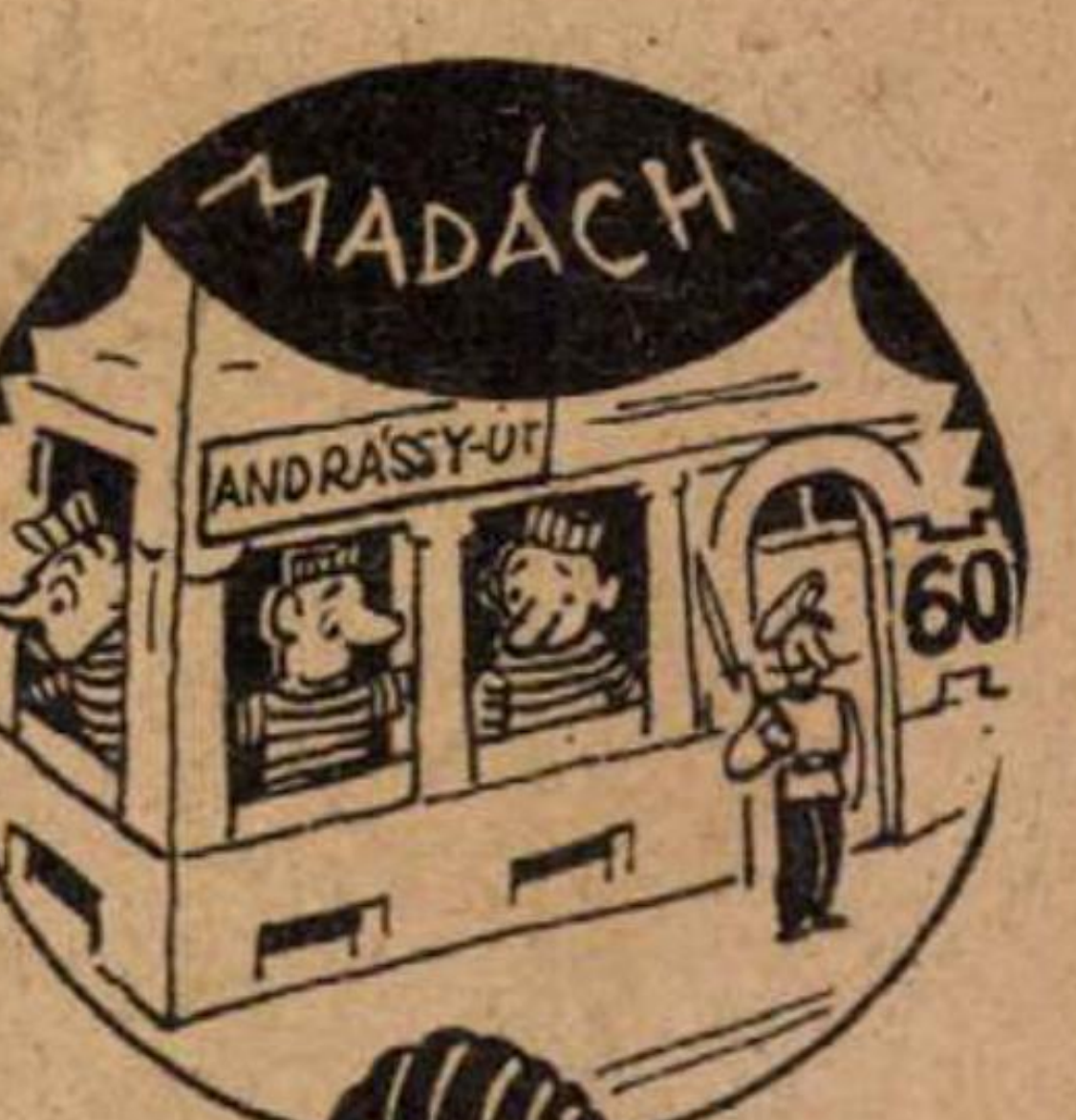

Megtört szivek háza

Külpolitikai táviratok

ITÁLIÁBÓL JELENTIK: Az elmúlt héten Mussolini holttestét el nem lopták, sem a helyére vissza nem tették. A még raktáron maradt ballábra az amerikai Carnegie-Múzeum előnyös ajánlatot tett, de lehet, hogy a lábat Spanyolország kapja meg, amely Franco jobblábát kínálja érte cserébe.

ATHÉNBŐL JELENTIK: Az angol hadsereget, miközben Görögországot erőszakkal el akarta hagyni, a görög monarchisták csapatai körülvették és további ottmaradásra kényszerítették. Bevin külügyminiszter Moszkvát kérte föl, eszközölje ki a visszatartott angol hadsereg szabadonbocsátását.

WASHINGTONBÓL JELENTIK: A Biztonsági Tanács, többnapos vita után elhatározta, hogy Francot az egész művelt világ szeme láttára meg fogja bélyegezni. Az erélyes ruggyantabélyegzőt valószínűleg a budapesti Bienenstock cégnél fogják megrendelni, mihelyt a Magyarországgal megkötött békeszerződés ezt lehetségessé teszi.

Horthy részvétnyilatkozata

A *Ludas Matyi* különtudósítója jelenti valahonnan Európából:

Horthy Miklós, midőn szárnysegéde közölte vele, hogy Kovarcz Emil főtárgyalásán kijelentette, hogy Somogyi és Bacsó meggyilkolása ügyében Horthyt is a vádlottak padjára kellene ültetni, megkérdezte:

— Na és aztán mi történt?

— Kovarczot felakasztották, — felelte a szárnysegéd.

Horthy résztvevően csóválta meg a fejét:

— Ejnye, ilyen szigorúan büntetik mostanában a kormányzósértést?

Hangtalan Heti Híradó

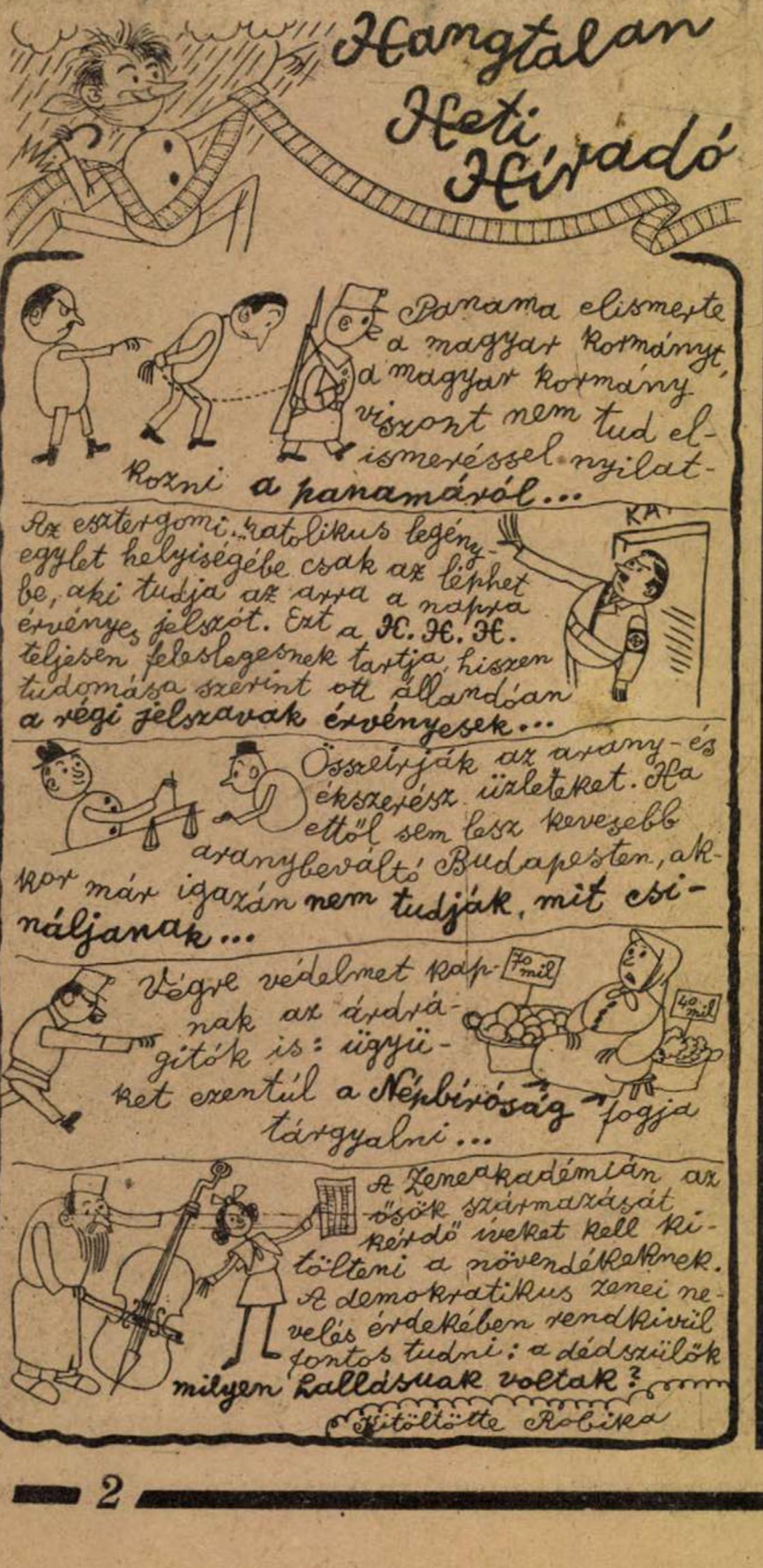

Panama elismerte a magyar kormányt, a magyar kormány viszont nem tud elismeréssel nyilatkozni **a panamáról...**

Az esztergomi katolikus legényegylet helyiségébe csak az léphet be, aki tudja az arra a napra érvényes jelszót. Ezt a H. H. H. teljesen feleslegesnek tartja, hiszen tudomása szerint ott állandóan **a régi jelszavak érvényesek...**

Összeírják az arany- és ékszerész üzleteket. Ha ettől sem lesz kevesebb aranybeváltó Budapesten, akkor már igazán **nem tudják, mit csináljanak...**

Végre védelmet kapnak az árdrágítók is: ügyüket ezentúl a **Népbíróság** fogja tárgyalni...

A Zeneakadémián az ősök származását kérdő íveket kell kitölteni a növendékeknek. A demokratikus zenei nevelés érdekében rendkívül fontos tudni: a dédszülők **milyen hallásuak voltak?**

Kitöltötte Robika

Künn a periférián

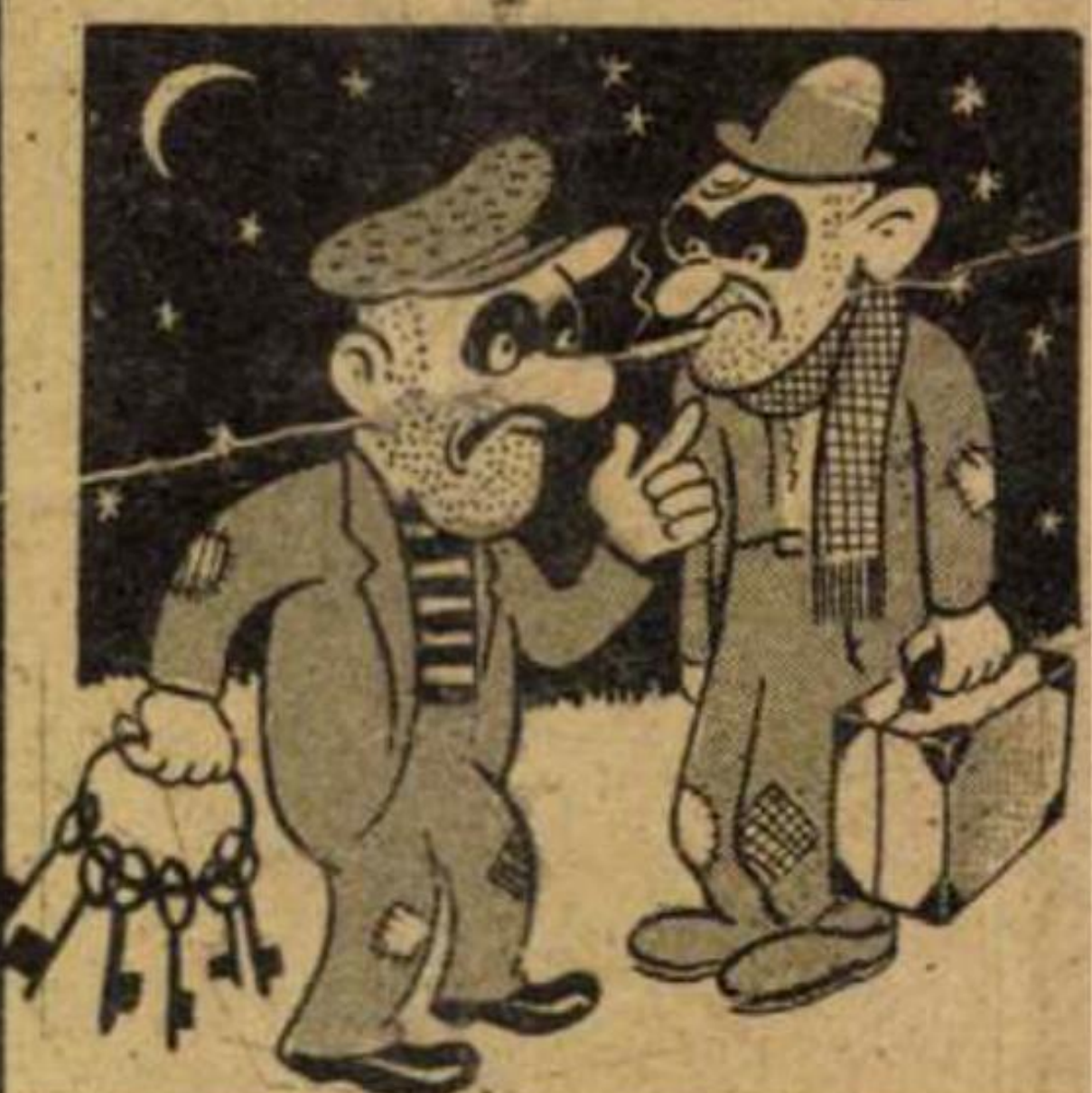

— Mondd öregem, ránk is vonatkozik, hogy államosítják a kulcsiparokat?

A Dohányjövedéknél kalkulálják az új árakat

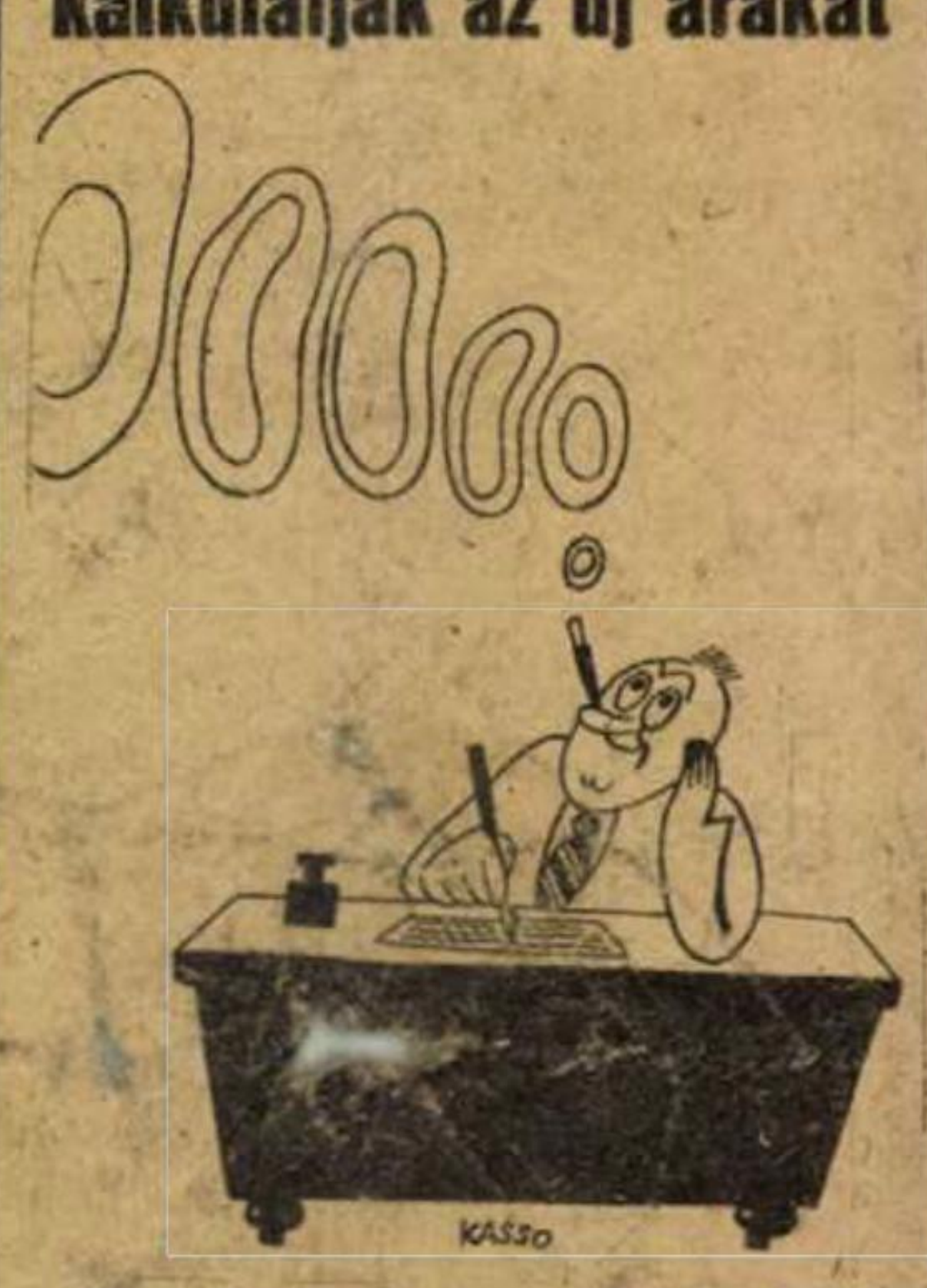

Győri beruházási program

1938.

Darányi Kálmán miniszterelnök: Egymilliárdot kérek a magyar honvédség korszerű fejlesztésére.

1946.

Egy győri asszony a férjéhez: Adj egy milliárdot, talán kapok érte egy kombinét.

Az igazi fekete

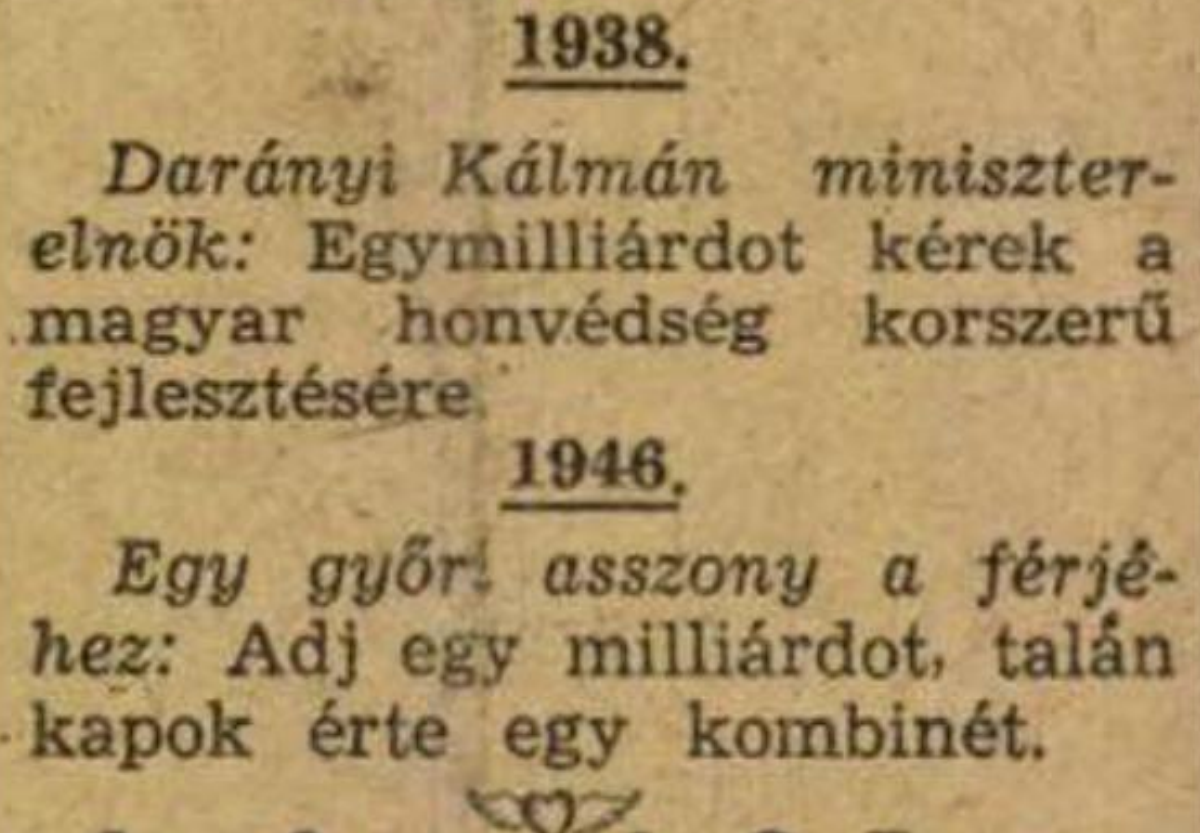

Öntsünk tiszta vizet a pohárba, aztán gyújtsunk alá. Vigyázat!! Hűvösen tartandó!

Mi ujság a valutapiacon?

— Mennyit kapott a dollárért, Kabát úr?

— Tizennégy napot.

— Akkor maga rosszkor adott el. Azóta 7 ponttal javult a kurzus.

— Honnan tudja?

— Most jövök a rendőrségről. A sógorom huszonegy napot kapott.

Plumász Mihály magántisztviselő nyilt levele Háy Gyulához

Igen tisztelt uram!

Az a javaslata, hogy a kollektív szerződések alá tartozó munkavállalók ne csak pénzt és kalóriát kapjanak a jövőben, hanem úgynevezett kultúrkalóriát is (könyvre vagy színházjegyre érvényes utalványok formájában), nekem nagyon tetszik. Kétségtelen, hogy az ember nemcsak krumplin, húson és tésztán él, mert hiszen, ha az ember csak krumplin, húson és tésztán élne, akkor az ember már nem is élne. Az én elmém ugyan csiszolt, intellektusom magas, világszemléletem korszerű (jó emberismerő vagyok, bízhat az ítéletemben), de tudom, hogy nagy általánosságban bizony rászorulunk egy kis szellemi táplálékra, művelődésre.

Engedje meg azonban, hogy felhívjam szíves figyelmét egy nem jelentéktelen körülményre. Az én főnököm — és legjobb tudomásom szerint még sok ilyen főnök van — egy bárdolatlan, műveletlen fráter. Szocializmusról, bölcseletről például halvány dunsztja sincs, minden gondja csak az üzleti haszon s szellemvilágát az a probléma foglalja le, hogy hogyan tudna valamit még olcsóbban megvenni és még drágábban eladni. Na már most, kérem. Ha én részesülni fogok a kultúrkalóriában — amit őszintén remélek —, akkor én még műveltebb és még emelkedettebb leszek, de az én főnököm, az a munkásnyúzó Nyavalyek, az én kultúrkalóriám révén mitsem fog fejlődni. Arra kérem tehát, hogy a kultúrkalóriát a munkáltatók ne csak adják, hanem kapják is. Arra kérem Önt, kötelezzék rendeletileg az ilyen pasasokat arra, hogy a kultúrkalóriát ugyanúgy tekintsék, mint a másik kalóriát. Vagyis, hogy egy ilyen Nyavalyek, aki eddig nekem csak kalória-pénzt adott, de az élelmet őmaga ette meg, ezután a kultúrkalóriát fizesse nekem pénzben, a sok okos és szép könyvet pedig olvassa el elsősorban őmaga.

Majd megtudja akkor, mi az: alkalmazottnak lenni.

Tisztelő híve:
PLUMÁSZ MIHÁLY

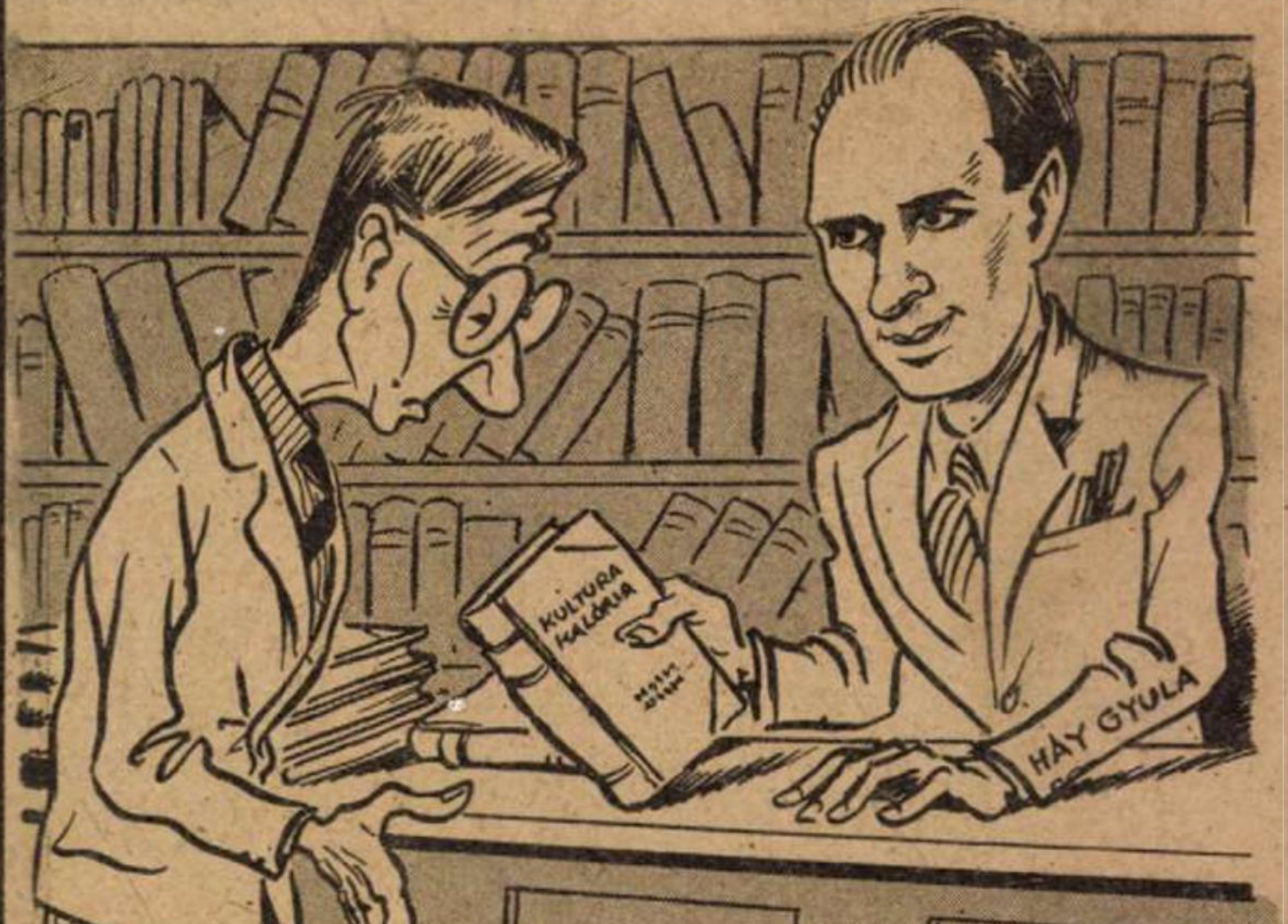

— Nem kaphatnám a kultúrkalóriát inkább százezerpengősökben?

— Miért?

— Hogy több olvasnivalóm legyen.

Népbíróság vagy Népfürdő?

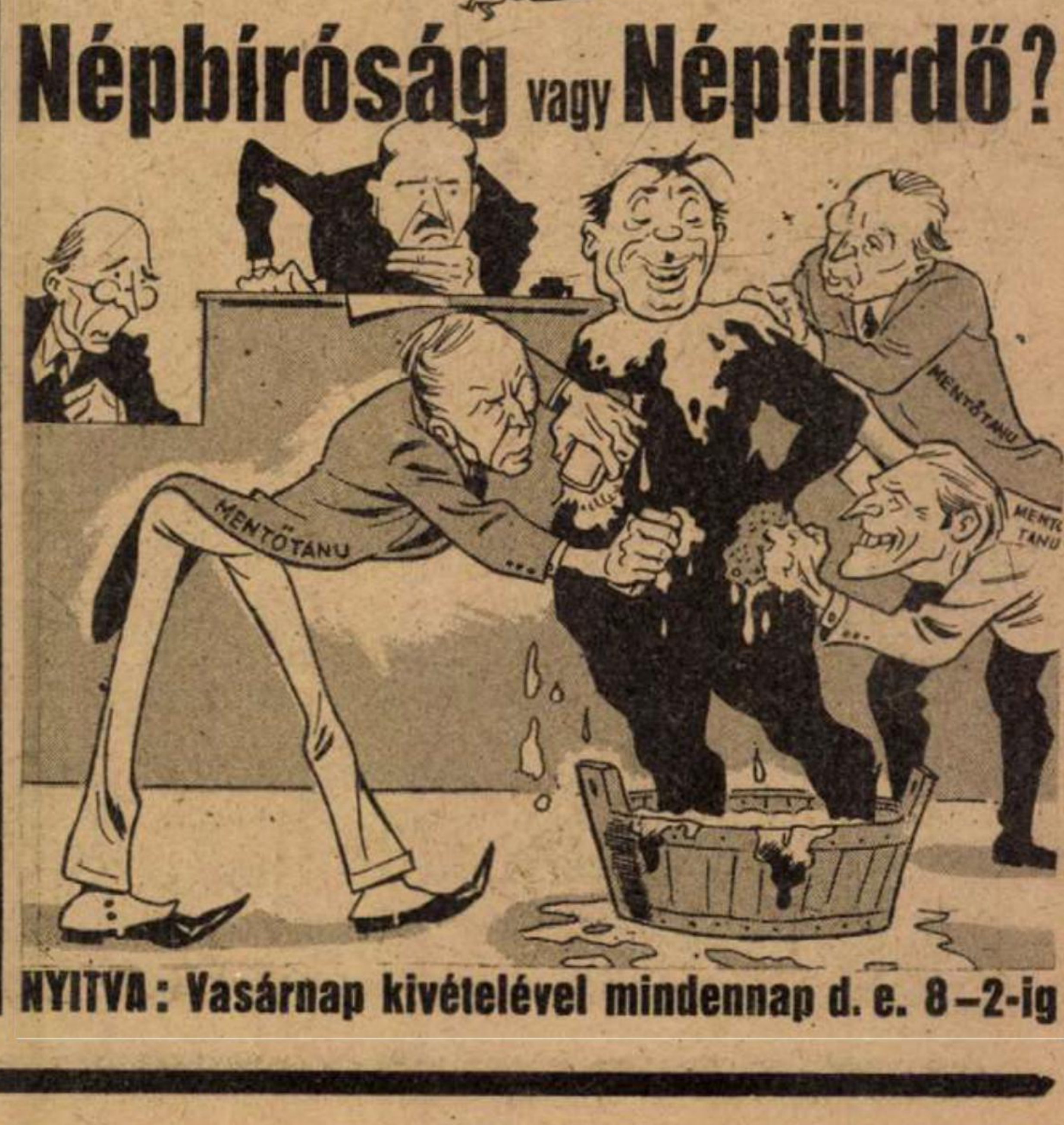

NYITVA: Vasárnap kivételével mindennap d. e. 8–2-ig

Finom házi koszt *jobb embereknek*

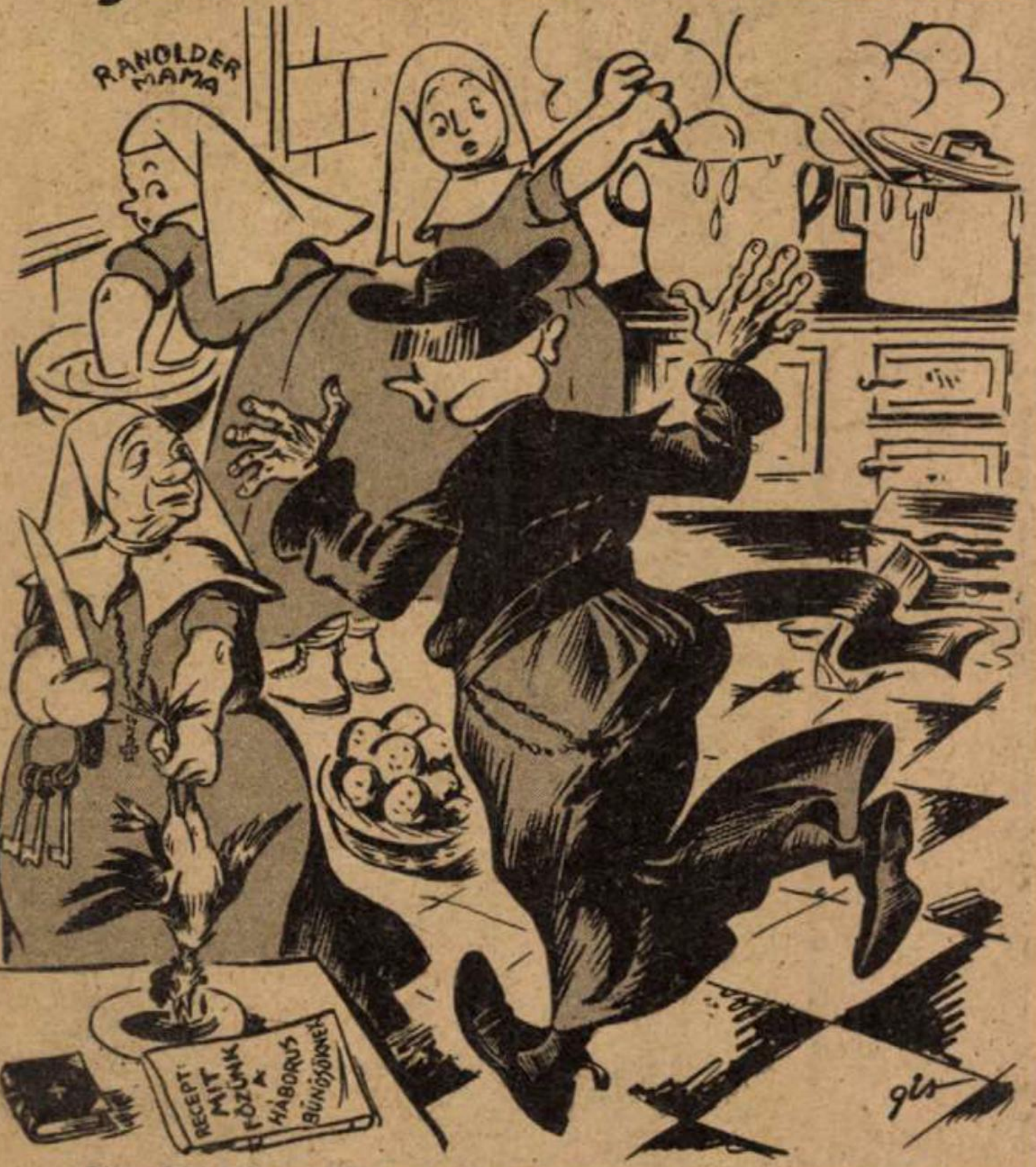
RANOLDER MAMA
RECEPT: MIT FŐZÜNK A HÁBORÚS BŰNÖSÖKNEK

Hanzlik Páter: Ma még hatvan személyre főzzenek kedvesnővérek, mert a soproni merénylőket behozták a fogházba.

Fordított világ! *Pfeiffer Zoltán álomtitkár álma…*

Nagyszabású demokrata összeesküvést lepleztek le

Megdöbbentő demokrata akciókról rántotta le a leplet a reakció ébersége. A szervezkedés méretei sokkal nagyobbak, semhogy tűrhetők lennének. Megállapítható, hogy a demokrácia egyre merészebb mozgolódásaiért számos közhivatalunk vezetője is felelős, mert erélytelenségük következtében egyre több demokrata furakodott be a régi kipróbált reakciós köztisztviselők soraiba. Most aztán tessék, itt az eredmény. Egymást érik a reakcióellenes merényletek szerte az országban.

Brillkei Tropp krétai különítménye

A nyomozás legújabb adatai szerint a merényletek sorozatát Brillkei Tropp Jenő úgynevezett „krétai különítménye" indította el. Az elszánt csoport tagjai az éji homályban végigjárták a várost és krétával efféle izgató jelszavakat firkáltak az eszpresszók falaira: *„Halál a feketézőkre!" „Le a reakcióval!"*

A merénylők felgöngyölítése során világosság derült egy elszánt demokrata puccsra is. Bizalmas bejelentés alapján leleplezték a fasiszta sajtótermékek beszolgáltatását ellenőrző szervek egyik közegét, aki a sok prolongált terminustól türelmét veszítve puccsszerűen el akart kobozni egy *„Mein Kampf"*-ot. Mint vallomásából kiderült, az volt a terve, hogy nem vár az újabb beszolgáltatási terminusra, hanem elkobozza a könyvet és elégeti. A kultúszminisztérium Hóman emlékalapjának ügygondnokai még idejében közbeléptek és megakadályozták a vandál merénylet végrehajtását.

A Markó fantómjai a Ranolder fivérek

Reakcióellenes merényletek középpontjába kerültek a fogházak is. Egy álarcos csoport a napokban megrohanta a gyűjtőfogház konyháját azzal a galád szándékkal, hogy a nyilas foglyok menüjéből a rántottcsirkét és turósrétest kicserélje babfőzelékre és kukoricamáléra. Sötét tervüket nem sikerült végrehajtaniok, a fogházigazgatóság a helyén volt. Mi az, hogy volt? Ma is a helyén van.

Hasonló merénylet játszódott le a markóutcai fogházban is, ahol a Markó fantómjai a Ranolder-fivérek titokban sóletet csempésztek be az éhező fegyőröknek.

Pfeiffer Zoltán igazságügyi államtitkár, a börtönügyek vezetője széleskörű vizsgálatot rendelt el

annak megállapítására, kinek a mulasztása folytán sérthették meg a Ranolder-fivérek a fogházszabályzatot, amely szigorúan előírja, hogy: *az őrök etetése tilos!*

Merénylet Budapest romjai ellen

A Krétai különítmény és a Ranolder-fivérek kihallgatása folyik.

Papzártakor jelentik, hogy újabb merényletről szereztek tudomást az illetékesek. Egy rohammunkás csoport az éjszaka leple alatt fel akarta építeni Budapest romházait. Az újjáépítési minisztérium éber vezetői a példátlan merénylet tervét idejekorán észrevették és meghiusították. **Hidvéghy Ferenc**

Veszélyes fenyegetés

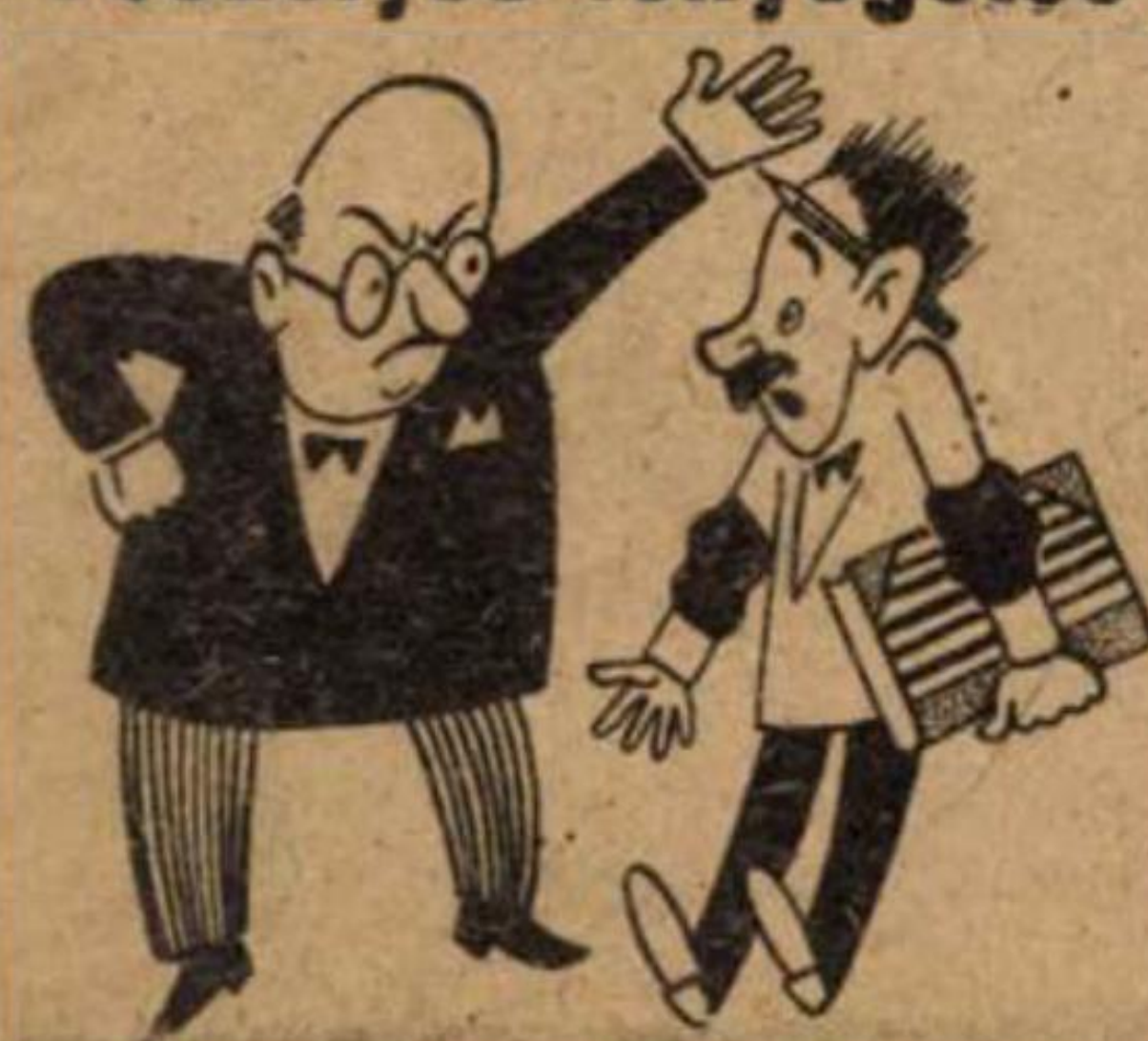

— Jegyezze meg magának, Ficere úr, hogyha ez mégegyszer előfordul, azonnal áthelyeztetem a bérelszámolóba.

Tanrend

Páter Kiss Szaléz és páter Szollás Ambrus diákjai részére

8—9-ig: Gyilkosságot ábrázoló geometria.
9—10-ig: Fegyverforgatás.
10—11-ig: Hit és erkölcstelentan.
11—12-ig: Vértan.
12—1-ig: A jövőheti tankrend ismertetése.
1—2-ig: Fegytan.

Könnyelműek ha találkoznak

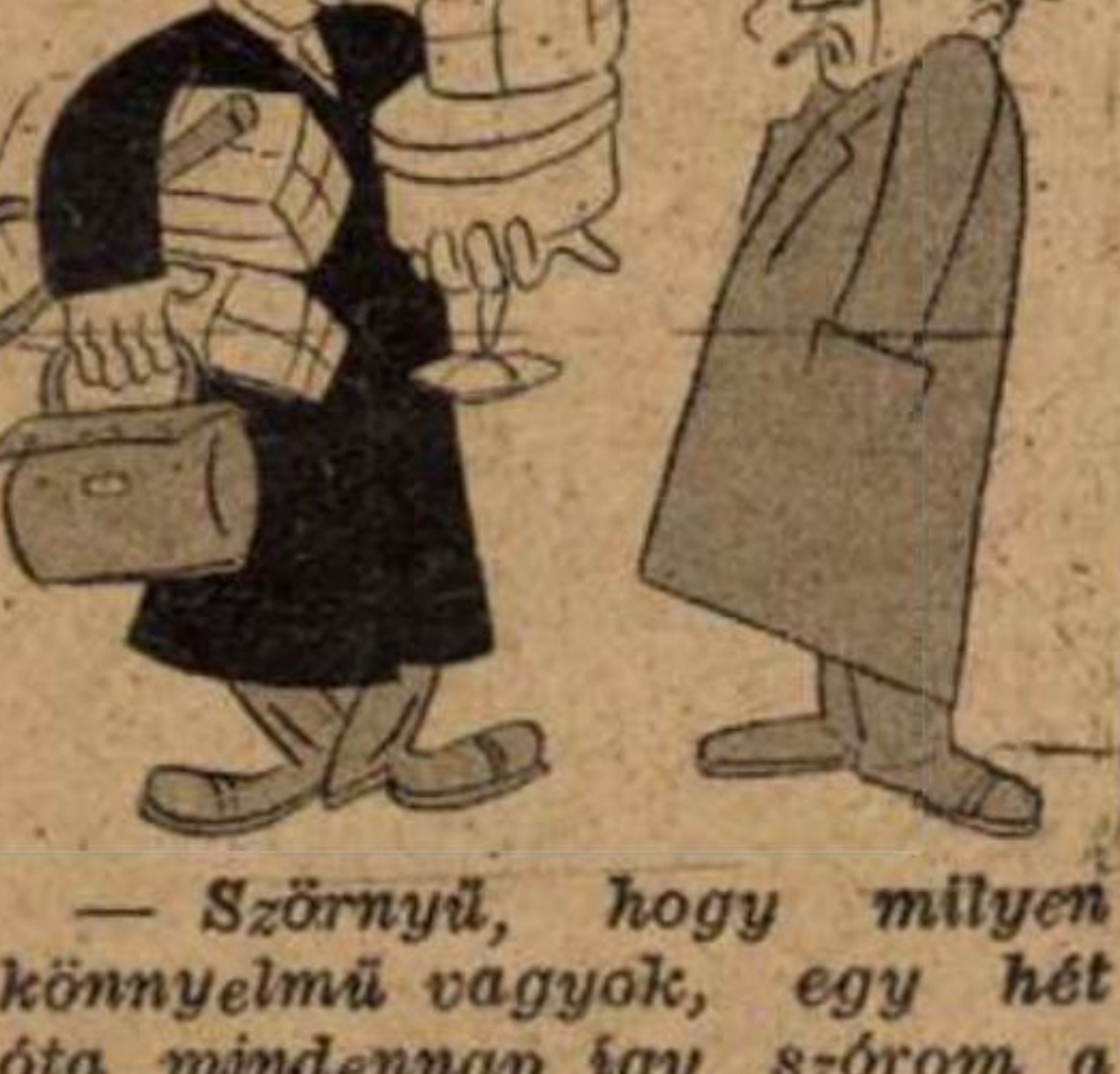

— Szörnyű, hogy milyen könnyelmű vagyok, egy hét óta mindennap így szórom a pénzt.

— Én még könnyelműbb vagyok. Én egy hét óta félrerakom otthon a pénzt.

Magyar rapszódia

EGY VILÁGJÁRÓ CIGARETTA EMLÉKIRATAI

MAGYARNAK SZÜLETTEM

Az óbudai dohánygyár egyik termében pillantottam meg a napvilágot. Boldogan ugrottam ki a gépből, hiszen Magyar vagyok, Magyarnak születtem, nem úgy, mint a Virginia, meg a Lukszus. Egészséges kis keménykötésű lurkó voltam, egyike a legerősebb cigarettáknak az egész gyár területén. Alig vártam, hogy én is kivegyem részemet az ujjáépítésből oly módon, hogy egy dolgozó mellreszívjon és kiengedjen az orrán. Minő szép hivatás! Ámde a sors és a Dohánygyári Igazgató Úr másként határoztak.

KÜLFÖLDRE KERÜLÖK

Ugyanis a Dohánygyári Igazgató Úr kétmillió társammal együtt elseftelt egy autóért azzal a kikötéssel, hogy csak külföldön hozhatnak forgalomba. Nyilván azt akarta, hogy hozzászokjam különböző nyelvekhez. Új gazdám, a Weisz azt igérte, hogy Ausztriába vitet, de az Igazgató úr Londont ajánlotta, mert ott nagy a köd és az eltakarja a minőséget. Végülis útnak indítottak Amerikába. Ezután az Igazgató Úr beleült az értem kapott autóba és elrobogott, hogy ezzel is fokozza a termelést.

AMERIKABAN

Utazásunk aránylag hamar véget ért, másnap délben már az amerikai Brodway forgatagában találtam magam. Legújabb gazdám, Mr. Sulek rögtön árusítani kezdett az utcasarkon, mely a „Dob-utca" elnevezést viselte. Sokat töprengtem, hogy kell ezt az amerikai utcanevet kiejteni.

A bennszülöttek kedves, szimpatikus emberek voltak, de makacsul ragaszkodtak hazai valutájukhoz, a dollárhoz és a centhez, mért is sokáig a nyakukon maradtam. Érdekes, hogy az amerikai nyelvben milyen sűrűn használnak magyar szavakat. Több ízben hallottam például a lové, azószer és rebach kifejezéseket. Rengeteg az idegen, Mr. Sulek sokáig alkudozott három hosszú szakállas japánnal, akik végül is „áj-váj-Szamuráj" kiáltással yen-ben fizetek értem.

EPILÓGUS

Sajnos kiderült, hogy sohasem jártam Amerikában, a Weisz hazudott a Dohánygyári Igazgató úrnak és Pesten hozott forgalomba. Az Emke-sarkán ért utól a végzet, pechemre a Gazdasági Rendőrség oly erősen csapott le rám, hogy szétrepedt a hülznim. Tipikus Magyar-sors. A rendőrségen mindnyájan találkoztunk, ott volt a Weisz, a Sulek, meg a három japán is. Az Igazgató Urat nem láttuk, de azt beszélik róla, hogy nagyon kitanulta az autóvezetést. Ne adj isten, hogy beleütköznék valamelyik paragrafusba.

DARVAS—GÁDOR

Már ők is…?

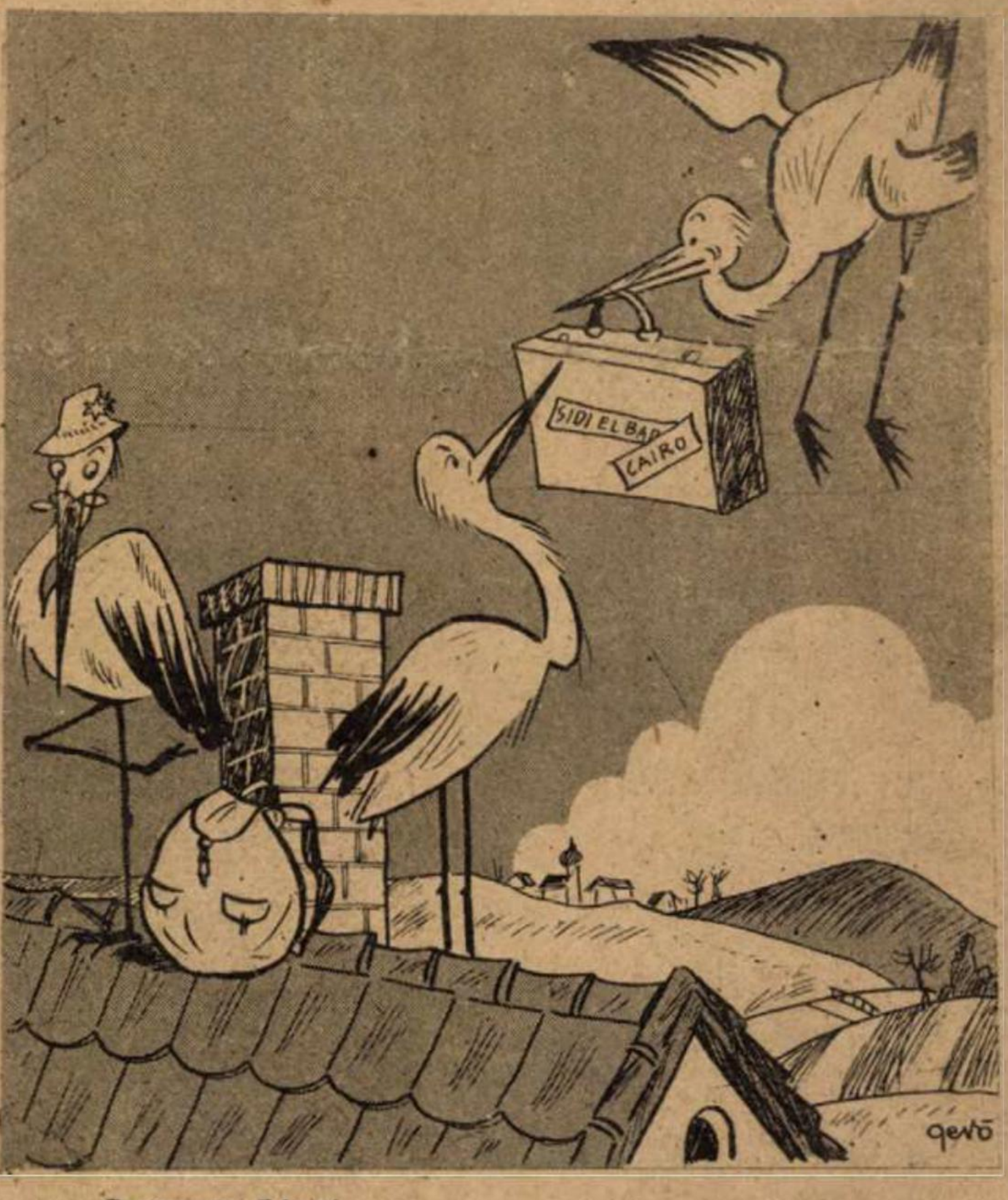

— Szervusz Lina!
— Szervusz Edé! Cairóból jössz?
— Igen. Hogy lehet az, hogy Aladár már itt van?
— Ő nyugatról jött.

SEX APPEAL
= PANTOMIM
PUDER
HAJOLAJ
PENGE
HINTŐPOR
Gyártja: PANTOCHEMIA K. F. T. VI., EÖTVÖS-UTCA 38

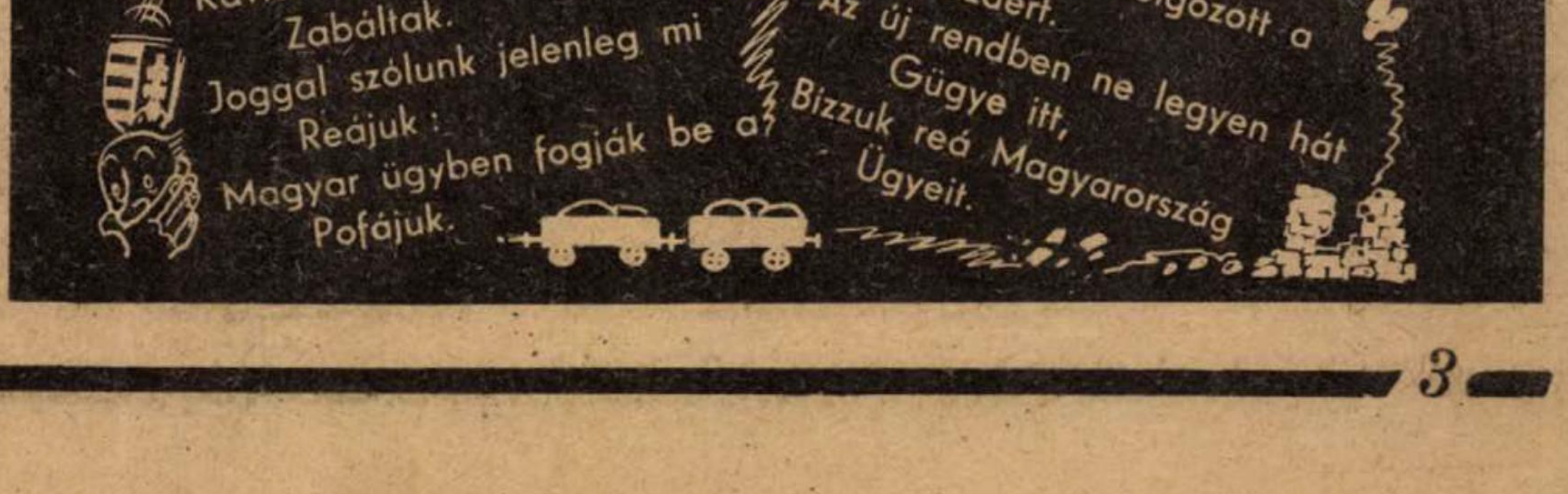

Gábor Andor:

KELET ÉS NYUGAT

Azt beszéli egy barátom
Beregből,
Visszajöttek emigránsok
Keletről.
Moszkvában ők mi egyebet
Csináltak:
Kaviáros szendvicseket
Zabáltak.
Joggal szólunk jelenleg mi
Reájuk:
Magyar ügyben fogják be a
Pofájuk.

Azt beszéli egy barátom
Bugacról,
Visszajöttek menekültek
Nyugatról.
A nyugatos, ha tehette,
Ha ráért,
Szenvedett és dolgozott a
Hazáért.
Az új rendben ne legyen hát
Gügye itt,
Bízzuk reá Magyarország
Ügyeit.

A mi kis városunk

1. Gyöngyös látképe

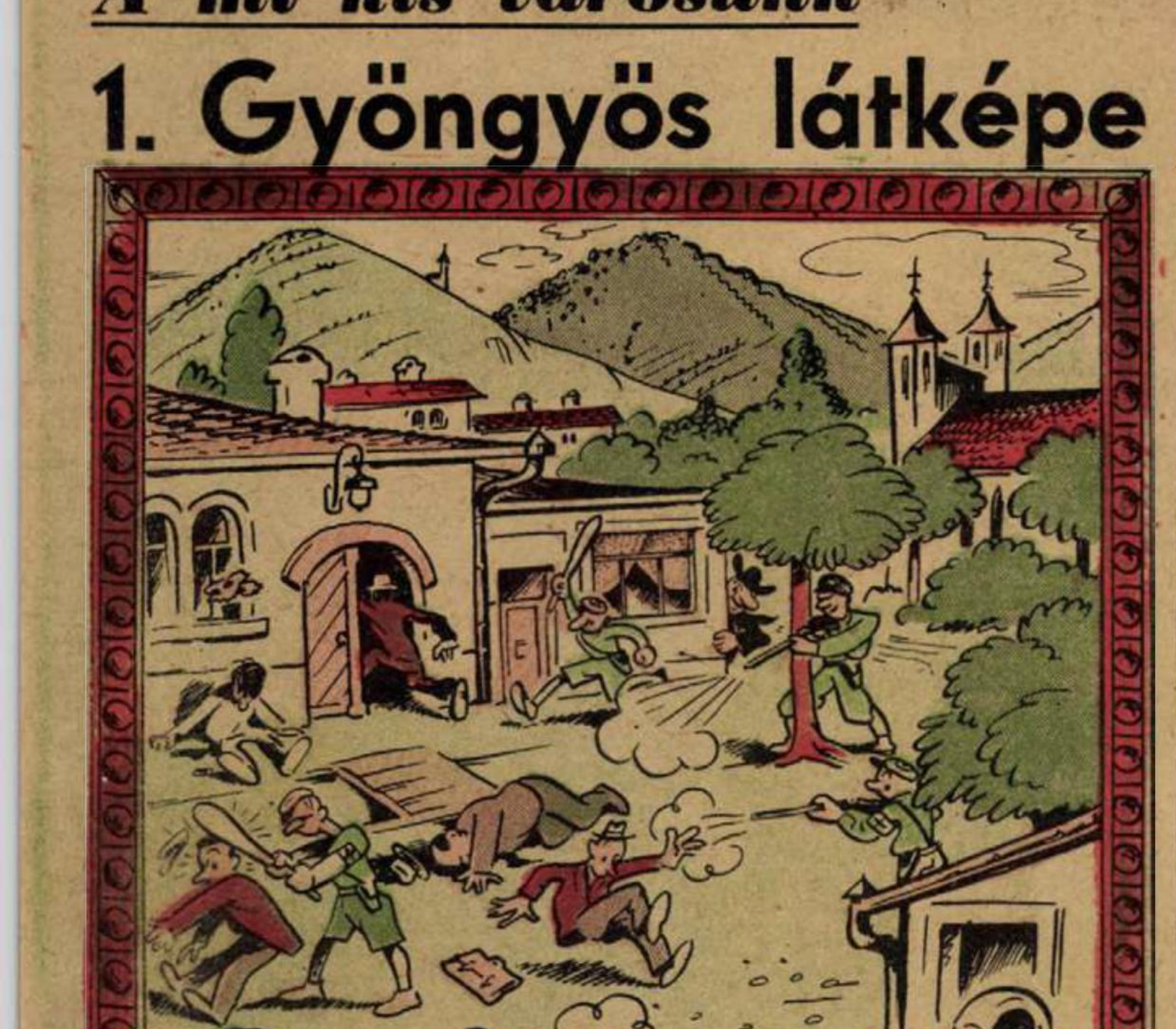

A pad sincs fából

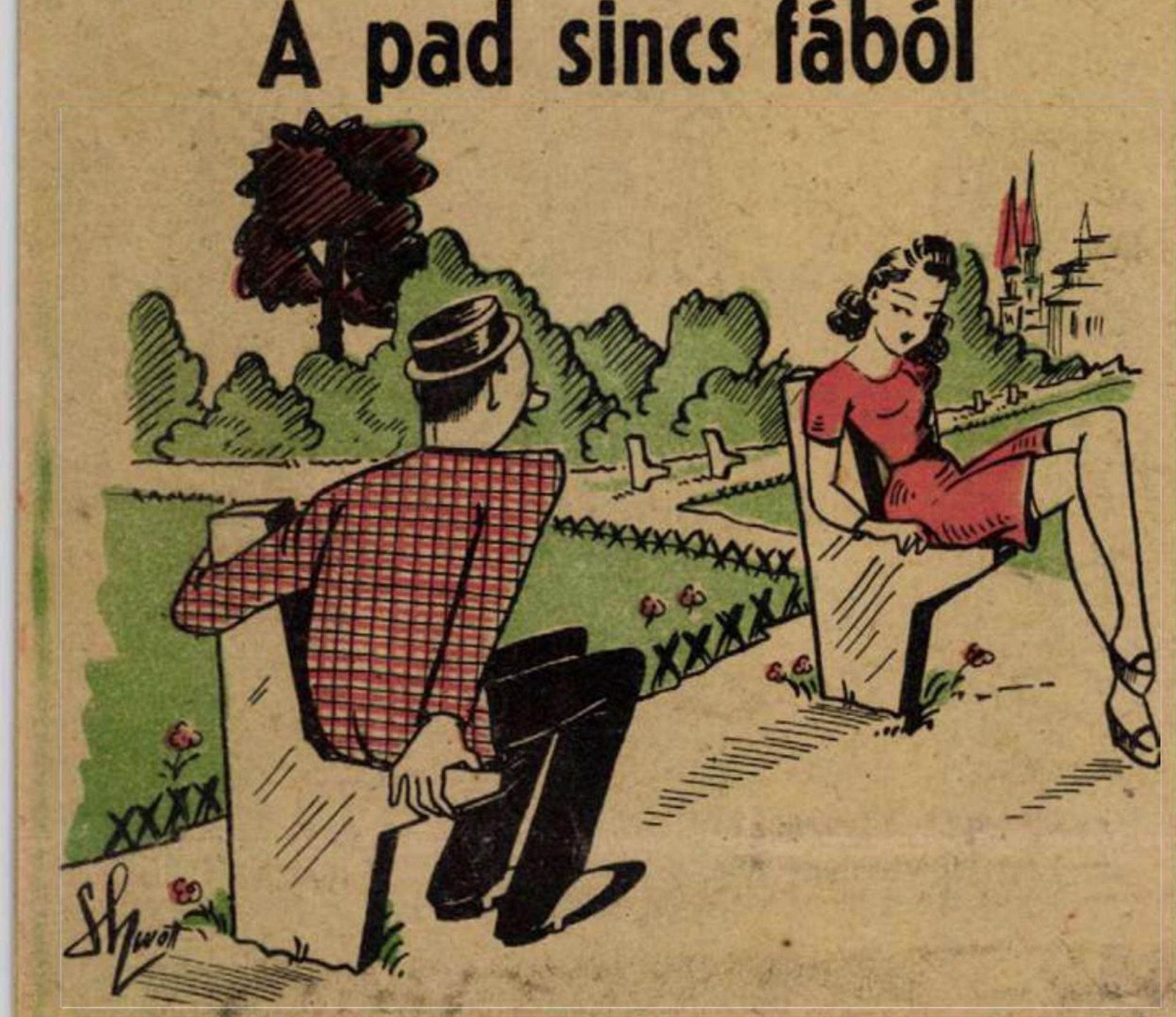

— Mancika kedves, üljön egy picikét közelebb!

A 7 LEGÉDESEBB VICCE

Pregovácz hétfőn délben odamegy az egyik bank pénztárához:

— Kérem szépen, ugye ma felmondhatom az adópengőbetétemet péntekre?

— Igen. Tessék ideadni a könyvet.

— Könyvem még nincs. Csak szerdán fogom betenni a pénzt.

— És már most felmondja? Mielőtt betette volna?

— Igen. Ugyanis pénteken szükségem lesz rá.

TANÁR ÚR KÉREM

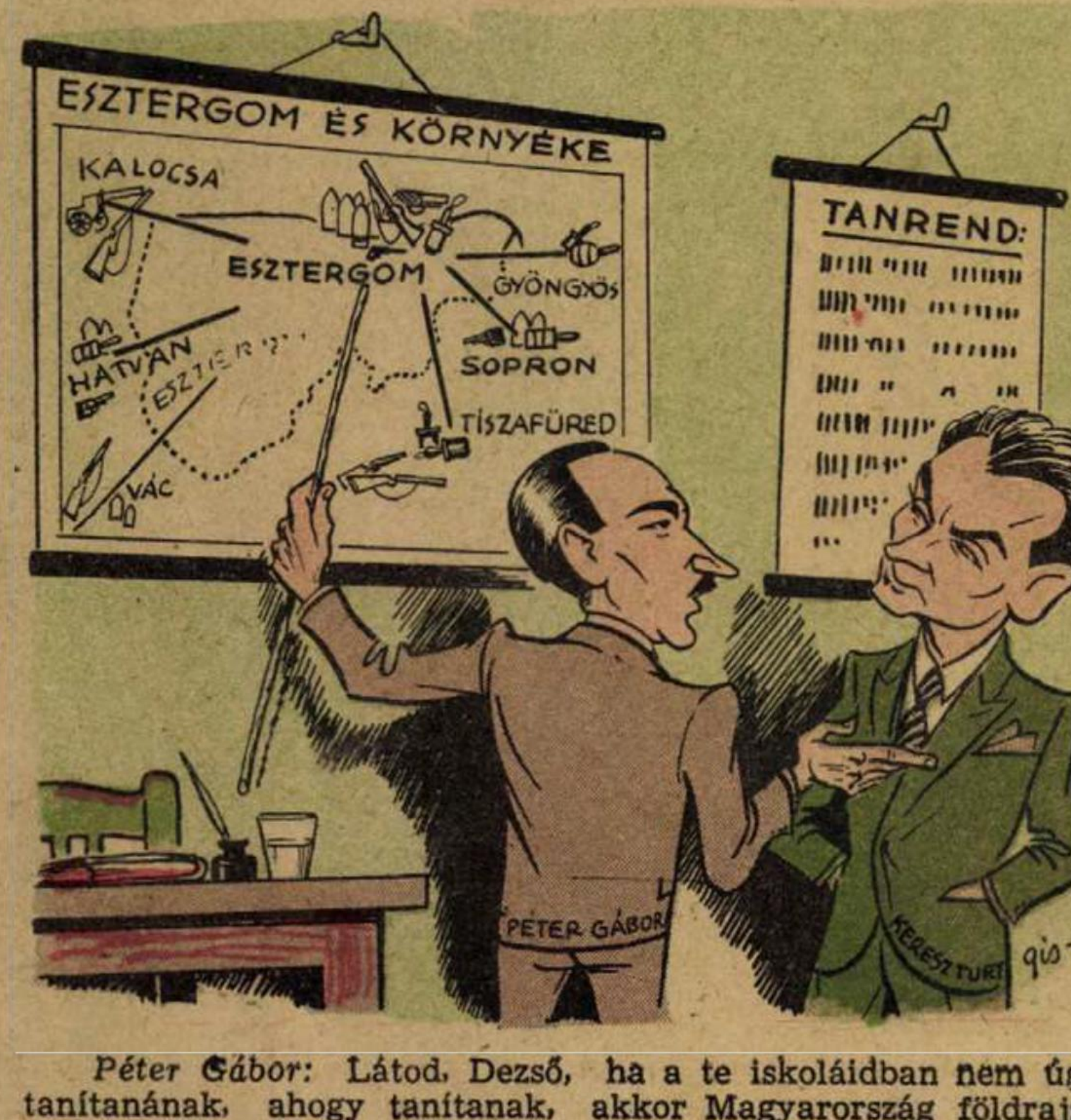

Péter Gábor: Látod, Dezső, ha a te iskoláidban nem úgy tanítanának, ahogy tanítanak, akkor Magyarország földrajza nem így nézne ki.

Taszajtó Nagy Gergely

esete a birtoklevéllel

— Hogy is vót csak avval a birtoklevéllel?

— Az úgy vót, te Péter, hogy először aszonta a jedző, ne legyek mán ujjan abszolút, nem ír ű leveleket, maj elintézzük személyessen. Mondok, nem addig van a jedző úr, hogy művejjem meg a fődet, ha nincs rúla írásom, hogy az enyim? Aszondi a jedző, maga mindig ijjen impozáncs ember vót, Taszajtó, hát ki monta magának, hogy művejje meg a fődet, kösse fel magát inkább, az hamarább megvan, oszt nem is ujjan fáraccságos. Pupillás ember vagyok, ismerhecc, Péter, mondok, nagyrabecsülöm a jedző urat, egyetlen hibája van csak, az, hogy megszületett, de ezt megírom Pestre, az ujságnak. Aszongya, ammán más, ha szípen beszil, meglesz a birtoklevél, csak hozza el a születési bizonyítványát. Hát eehoztam. Aszongya, e jó, most mán csak a házasságlevelit hozza el, mer arra pedáncsak vagyunk. Jó, eehoztam azt is. Aszondi, na most mán komplekt, csak még az újraótásit hozza el. Mondok, észné legyen a jedző úr, ha nehezire esik is, minek a fődhöz újraótási bizonyítvány? Aszondi a jedző, honnét tuggyam én, hogy minek, maj csak főhasználom valamire, ha mán ujjan pedáncs. Jó, gondútam, ű csak tuggya, ű az iparos, behoztam az újraótásit, még a Pirosét is, meg a kutyámét is, akit a Pasztérba kapott Pesten, penig a mán hat éve megdöglött szegin szopornyicába, de gondútam, hadd lássák, hogy megszógálom én azt a büdös birtoklevelet becsülettel. Aszonta a jedző, e mind jó, most mán egyenesbe vagyunk, de most mán várgyon nyugottan, marha lilek. Igaz, hogy emmég csak egy esztendeje vót, de kolerikás ember vagyok, ismerhecc, Péter, mán nem győztem tovább a várást, tennap eementem a jedzőhöz, oszt montam, ne haraguggyon, hogy mán egy esztendő mulva zavarom, mi van a birtollevillel? Nem teszen az egy őtést se, hogy zavar, monta a jedző barácságosan, még meg is simogatott közbe, ne izgassa fő magát, most mán igazán csak egy pár naprú van szó. Na, montam magamba, a fene azt a bitang pofámat, ezt az áldott, jó embert szittam én, ejsze csak úgy sugárzik a jóság a képirű, az Isten álgya meg azt a jó szívit. Könyvek gyüttek a szemembe, úgy montam, ember maga, jedző úr azon az elegáncs úri lúdtalpán, az Isten jutaımazza meg, szóval pár nap mulva meglesz a birtoklevél? Aszondi a jedző, oszt újra megsimogattaja borostás pofámat szeretettel, azt nem, ídes fijam, hanem úgy kirúgjuk a főđrű, hogy keze-lába kificamodik. Mondok, no Isten álgya jedző úr — menek haza, hadd tuggya szegin Piros is, mija nagy büdös helyzet. Erre elsáppad a jedző, oszt elordíttya magát, megájjon Taszajtó, ha Istene van, itt a birtoklevil, a fene a pofáját, elig vót nekem mán a népítéletekbű...

Ki kéri ki?

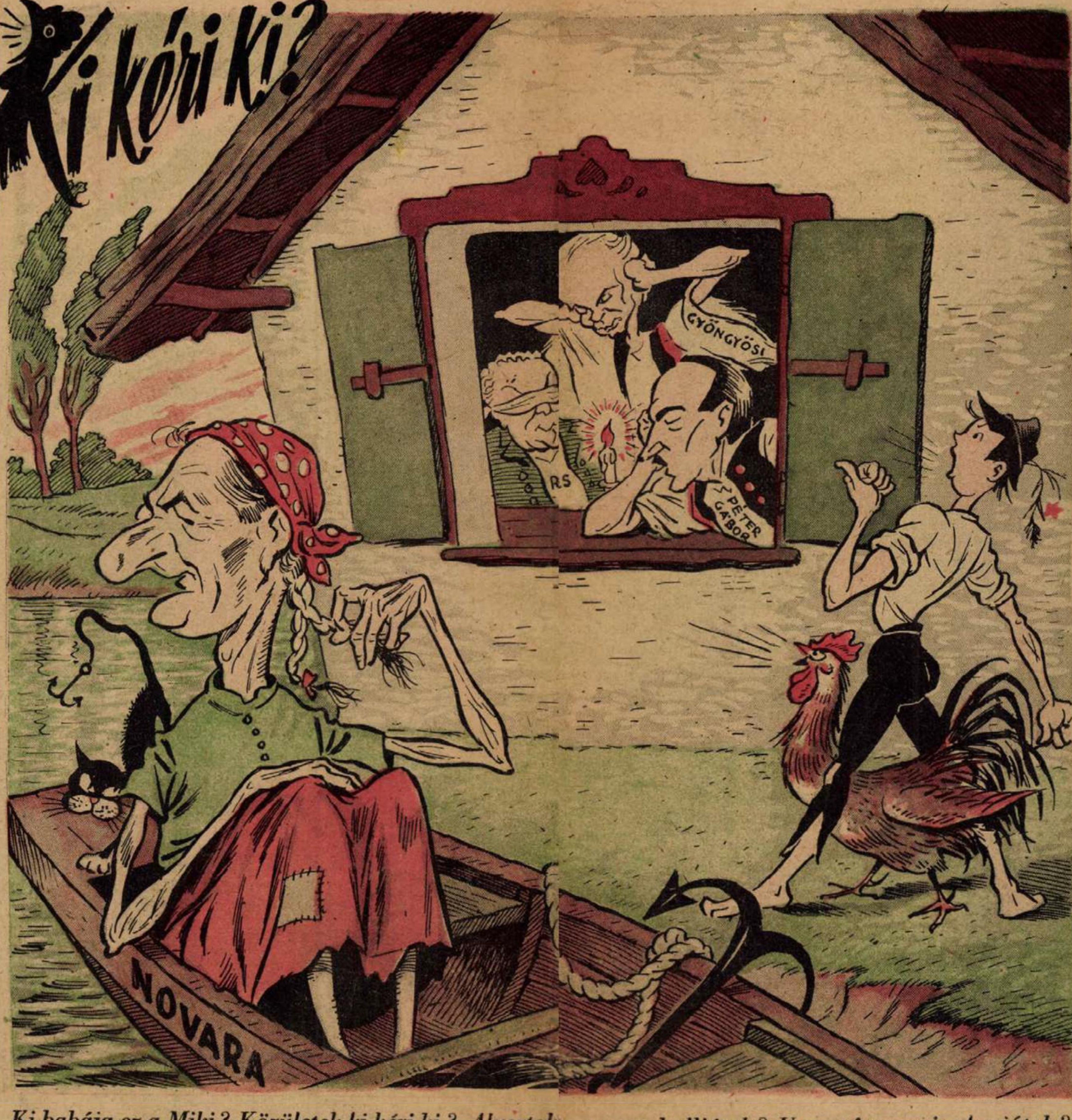

Ki babája ez a Miki? Közületek ki kéri ki? Alusztok vagy nem halljátok? Vagy tán nem is akarjátok?

Betört az olcsósági hullám!

Van már mindenféle valutánk!

Tapasztalta: ***BODÓ BÉLA***

Jövő héten lesz kedves születésnapom, gondoltam meglepem magam valami apróséggal.

— Ön nagyon téved — mondta az első kereskedő, ahová bementem —, ez a bot *nem drága!* Tessék csak kiszámítani: összesen

tizenkét átszállójegybe kerül,

mikor vett ön tizenkét villamosjegyért egy botot?

Nem, tényleg nem vettem soha. Most sem.

Üzletről üzletre mentem és meggyőződhettem arról, hogy a kereskedő igazat beszél,

hihetetlen az olcsóság!

5 kilówatt áramért mikor kaphatott ön egy fogkefét?

Igy aztán nyugodtan vásároltam:

3 darab regényt, félig használtat, félig ingyen: *10 csomag WC papírért.*

1 darab semmire sem használható vázát: *adópengőben 10 doboz gyufáért.*

5 darab zsilettet potom: *10 zsilettért.*

Otthon boldogan bontottam ki a csomagot és miközben a kincseket feleségem elé raktam, lelkesen magyaráztam,

félig ingyen jutottam ezekhez a meglepően olcsó holmikhoz.

— Csak számolj utána, fiacskám — szóltam —, ha akarod, tíz tojás ára, ha akarod...

Közbevágott:

— Mennyit adtál ki pénzben?!

— Mennyit? Igazán semmit, vagy annál is kevesebbet: *havi fizetésemet* és adós maradtam négy tojás sárgájával.

Nőm rámnézett:

— Elköltötted az egész fizetésedet, most miből élünk egész hónapban?

Nevetnem kellett: és ha nem költöttem volna el, miből éltünk volna?

FÜGGETLEN IFJÚSÁG

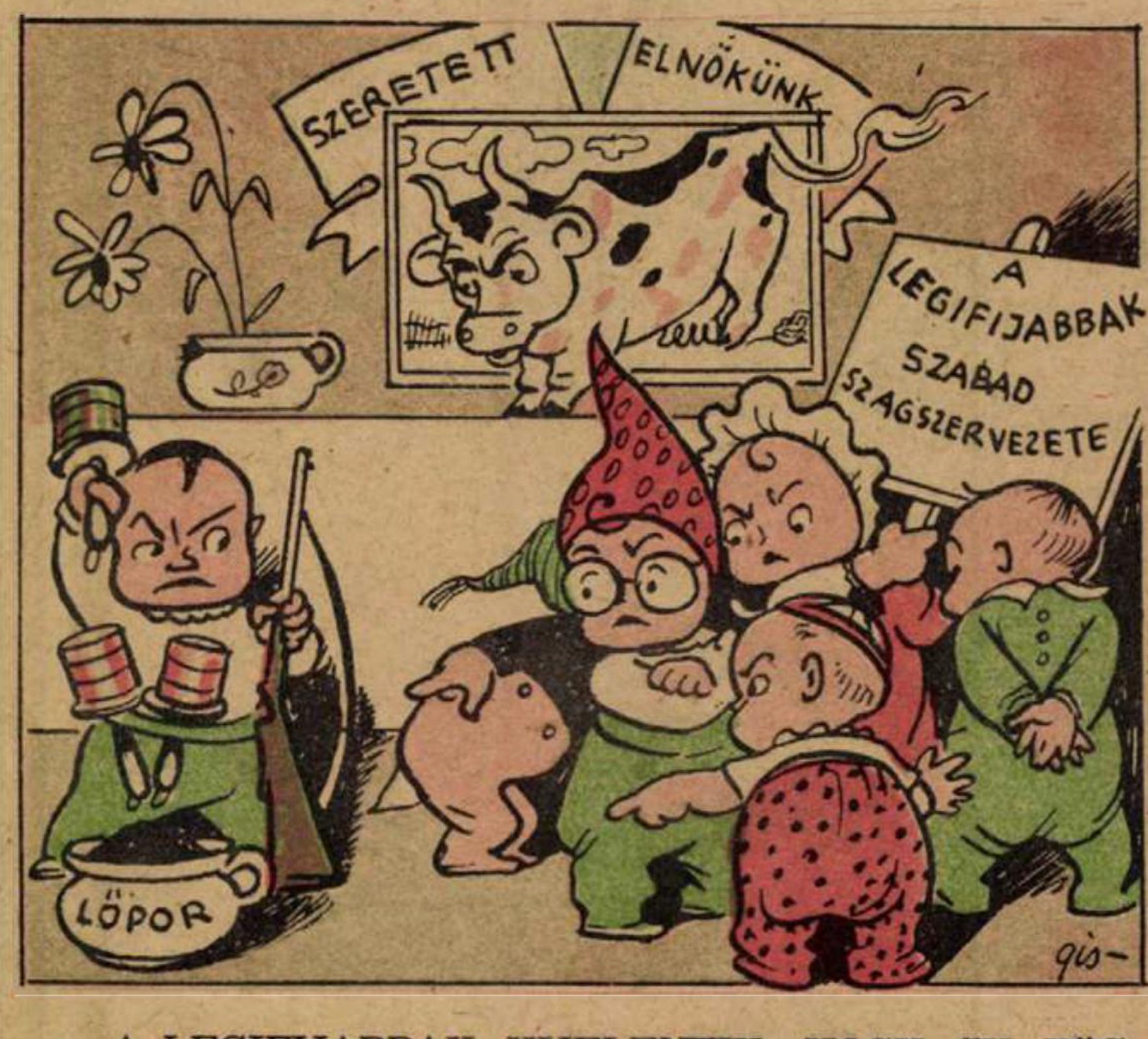

A LEGIFIJABBAK KIJELENTIK, HOGY ŐK FÜGGETLENEK AZ ILYEN IFJÚSÁGTÓL.

SZÉP ERNŐ: *Piros bársony keszkenőm*

De nagyon régen nem hallottam azt a szép szomorú nótát danolni, azt, amelyiknek úgy szól a verse: végigmentem az ormódi temetőn, elvesztettem piros bársony keszkenőm, piros bársony keszkenőmet nem bánom, csak a régi, csak a régi szeretőmet sajnálom.

Nem igen való a mai világba ez a nóta.

Mit adott volna ma a keszkenőért az a leány, vagy az a fiú, aki végigment az ormódi temetőn?

Úgy taksálom adott volna azért a nehéz bársony vagy brokát kendőért egy kövér libát, vagy pedig két kiló finom füstölt szalonnát annak a hölgynek, aki megy Pestről a himmihummával élelmet szerezni Ormódra.

És hát olyan pechje volt szegénynek, elvesztette, mikor végigment az ormódi temetőn. Arról persze, hogy, aki megtalálta, visszaadja néki, mai világban álmodni se lehet.

Azon merengem el ma, mi mindent veszítettem el életemben.

Először is ahány skatulya gyufát felejtettem ott, ahol az első szál után letettem az asztalon, ha mind együtt volna az a skatulya, ki vagyont képviselne.

Zsebkést, finom zsebkést, hogy sokat ne mondjak, három tucatot elagytam ifjúkorom óta.

Semmi, egyszer Párisban a drága Doxa-órám maradt egy Duvalban.

Jöttek azok anehéz 1930-as évek, elkezdtem jobban vigyázni mindenemre, csak gyufát, plajbászt hgyogattam el, oda se neki.

Most, most kérem, ebben a cudar kódus világban, most esegetem vissza a régi nyavalyámba; oly végzetesen szórakozott lettem megint: mult hónapban ottfelejtettem, nemtudom hol, a penecilusomat, kedves emléken volt egy kereskedőtől, akinek a mult nyáron kilencszáz pengőt adtam érte.

És negyednapja á hatos villamoson elveszítettem a levéltárcámat; segített ebben az az utas, aki mögöttem szorult és a tárcát a hátsó nadrágzsebemből kihúzta.

Felkerem az illetőt, az igazolványokat tartsa meg, azok helyett kapok újakat; megtarthatja a pénzt is, mit ér az, de a tárcát, a tárcát is csak tartsa meg, elvégre a zsebmetsző is dolgozó ember, nem kívánhatom, hogy potyára fáradozzon értem.

Nincs irgalom

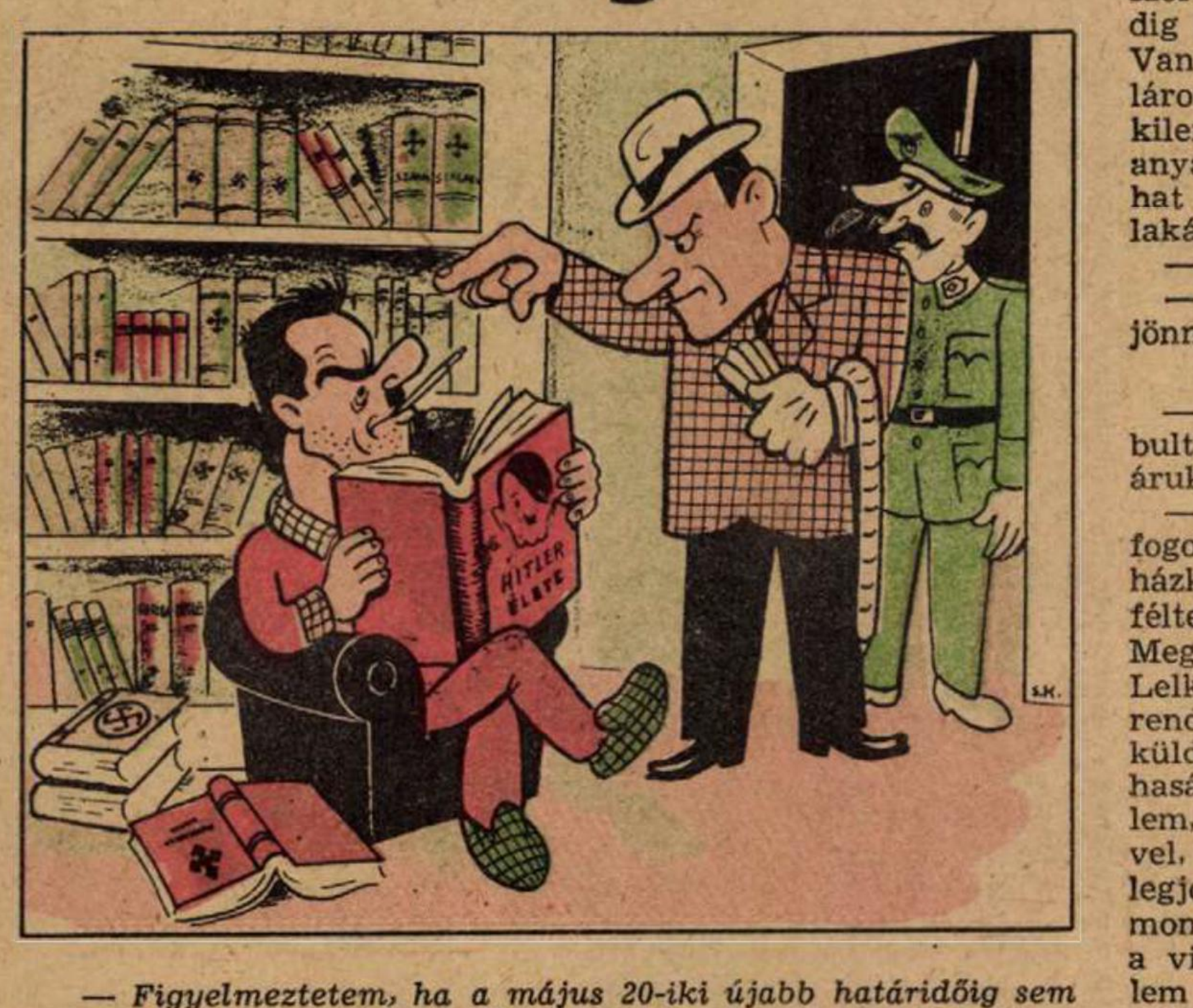

— Figyelmeztetem, ha a május 20-iki újabb határidőig sem szolgáltatja be a fasiszta műveket, akkor meghosszabbítjuk a terminust június 20-ikáig.

François Villon: Ballada a nyilasok és egyéb kalózok szeretőjéről

Szaléznak hívták, szőke volt és páter,
erénye snassz és csuhája kopott,
a két füle az áhítattól állt el
és mozdonyt is csak nagyritkán lopott
s midőn a lelkek békét esdekeltek,
remélve, hogy imájuk égbe szárnyal,
ő szelíden egy nyilaspuccsra gondolt
nyolc ágyúval s tizenkét géppuskával.

*

Szalézka tarhált. Május elsejére
gyüjtött gránátot, puskát már sokat
s ha egy-egy bombát tettek perselyébe,
nem volt a földön nála boldogabb.
Ilyenkor mindig némán megköszönte
alázatosan vézna mosolyával
és szelíden egy jó balhéra gondolt
nyolc nyilassal s tizenhét kisdiákkal.

*

S a kis cellában sűrű volt a piknik,
ha összegyűlt sok ájtatos vagány
s míg kézről-kézre járt a snapszos ibrik,
mély áhítatba merült mindahány,
a kis Szaléznak szentül megfogadták,
hogy egy se lesz majd köztük, aki rávall,
ha zrí lesz majd és sorra mind lebuknak
nyolc ágyúval s tizenhét géppuskával.

*

S mert tüchtig is volt ő, a lelkek őre,
osztván az áldást későn és korán,
mindnyájukat feloldozá előre:
— Most már nyugodtan ölhetsz, kiskomám!
És akkor a suhancok vezetője
így szólt hozzá: „Nyilasok szeretője,
kit öljünk meg kívánságod szerint?“
S ő erre azt felelte: „Mind.“

*

A kiskomák még aznap lesbeálltak
és eldördült a fegyver Gyöngyösön,
a kis Szaléz, ki nagy volt banditának,
így tett szégyent a barna köntösön,
és Gyöngyös után sorra került Hatvan,
és aztán jött a rendőrség a váddal
és aztán jött az Andrássy-út 60.
nyolc cellával s tizenhat porkolábbal.

Dar-dot

Miből lesz a feketéző?

1.

— Mi baj van, Kemence úr?

— Ne is kérdezze... Egy órával ezelőtt mentem az utcán, egyszerre valami furcsa zöldes papírdarabot látok. Felemelem: tíz dollár.

— Na és? Hol itt a baj?

— Még kérdi? Amilyen peches ember vagyok, belekerülök valami razziába. Elfognak, megtalálják, házkutatás, szekatura, börtön...

2.

— Emlékszik még a tízdollárosra? Alig váltam el magától, találkoztam régi iskolatársammal, Kazetta Ferivel. Azt kérdezte, nem akarok-e cukrot venni. Tizenkét kiló tíz dollár. Egy kapu alatt átadtam a tizest — megkönnyebbültem. Megszabadultam a dollároktól és cukrom is volt végre. De pár lépéssel odébb jön velem szembe a másik barátom, Findzsa Fidél. „Nem tudsz eladó cukrot?“ — kérdi. „Tíz kilóért húsz dollcsit adnék“ — mondta. Azóta több mint két hét telt el. Ez a jelent különféle formában sokszor lejátszódott azóta, én pedig sohasem tudtam ellenállni. Van háromezerhétszázhúsz dollárom. Másfél mázsa cukor, kilenc vég békebeli textilanyag, másfél kiló törtarany, hat nagy bödön zsír van a lakásomon. Rémes.

— Rémes? — meredtem reá.

— Na hallja? Most, ha rájönnek — még rosszabb.

3.

— Na, mi van? Megszababult a dollároktól és a zugáruktól?

— Képzelje, mi történt. Elfogott a razzia, megvolt a házkutatás és minden, amitől féltem. Túl vagyok rajta. Megszabadultam a nyomástól. Lelkiismeretem tiszta már. A rendőrségtől udvariasan hazaküldtek. És miután az ujságok hasábokon át foglalkoztak velem, mint elfogott feketézővel, azóta tömegével kapom a legjobb üzleti ajánlatokat. Hát mondja: nem a legszebb dolog a világon, ha az ember félelem nélkül, nyugodt lelkiismerettel dolgozhat végre?

Sándor Károly.

Kell ehhez szöveg?

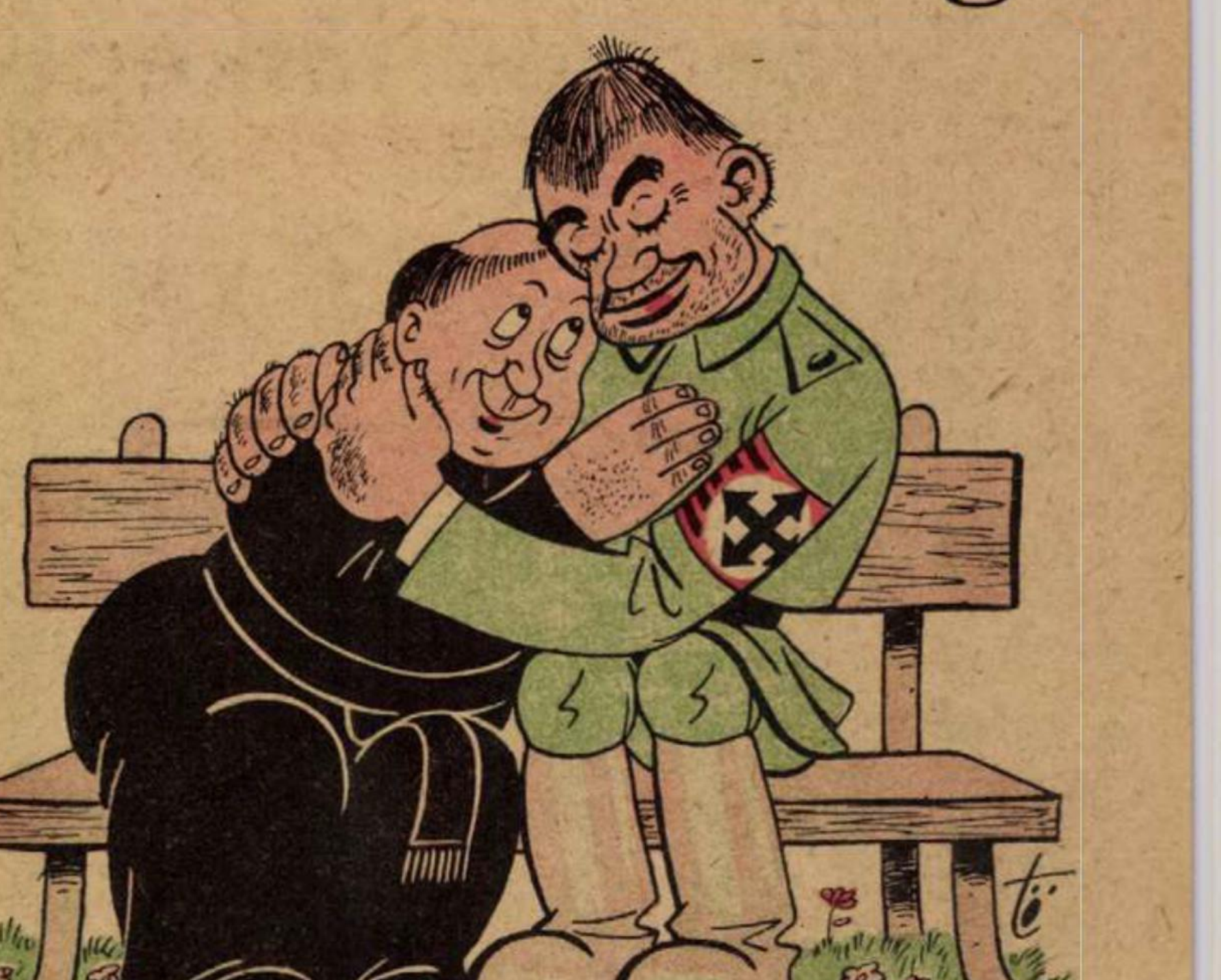

Vannak még gavallérok

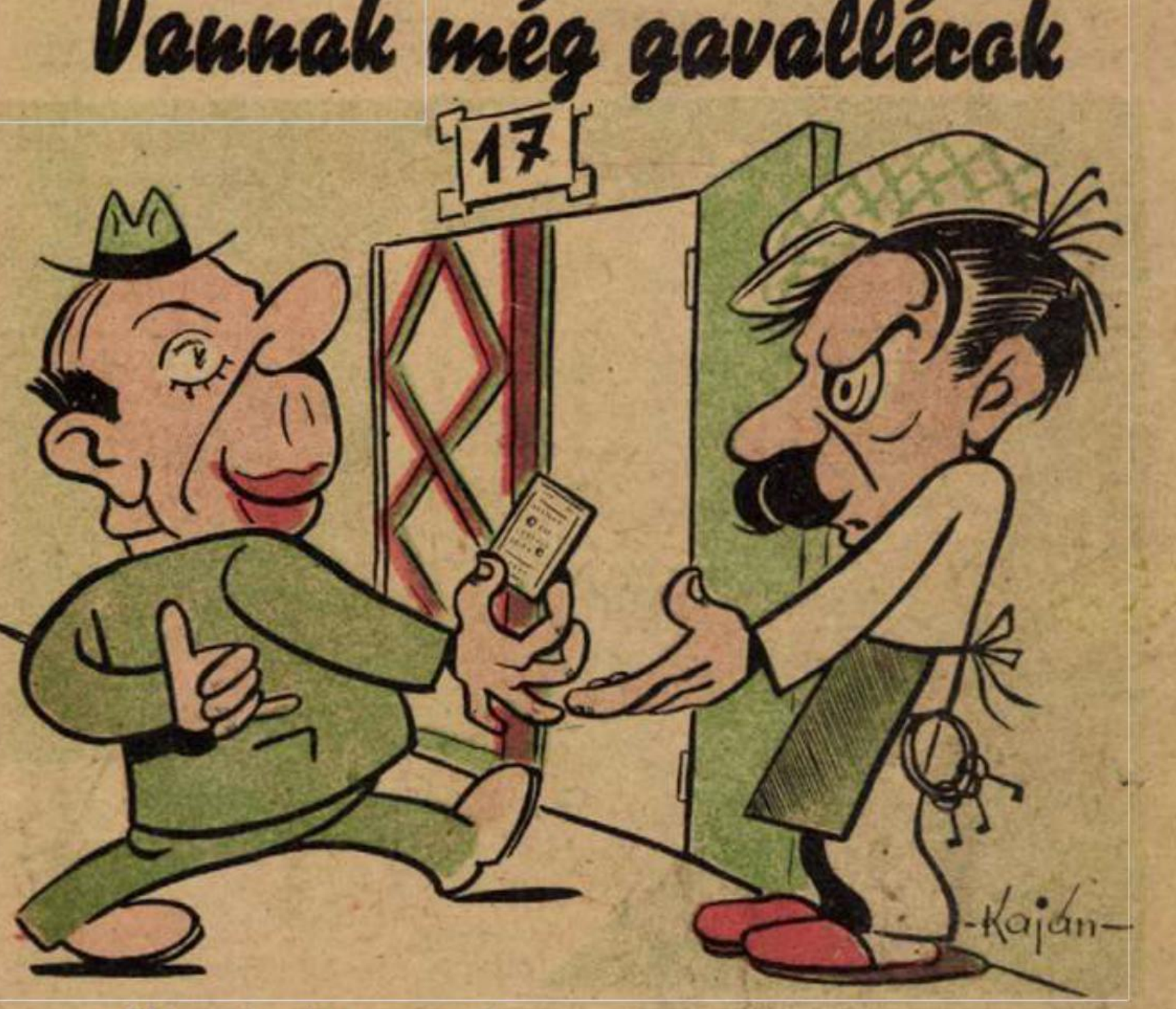

— Mennyi a kapupénz?
— Egy villamosjegy fele.
— Lássa, hogy ki vagyok, itt az egész jegy.

A 7 legangyalibb vicce

Libuckáné éppen be akar fordulni a Hunyady-téri vásárcsarnokba, amikor a kapun kifordul Kvantáné, karján egy tele szatyorral.

Libuckáné szelíden ráteszi a kezét Kvantáné vállára:

— Mondja, lelkem... Hogy vészelte át??

Az enyhítő körülmények figyelembevételével

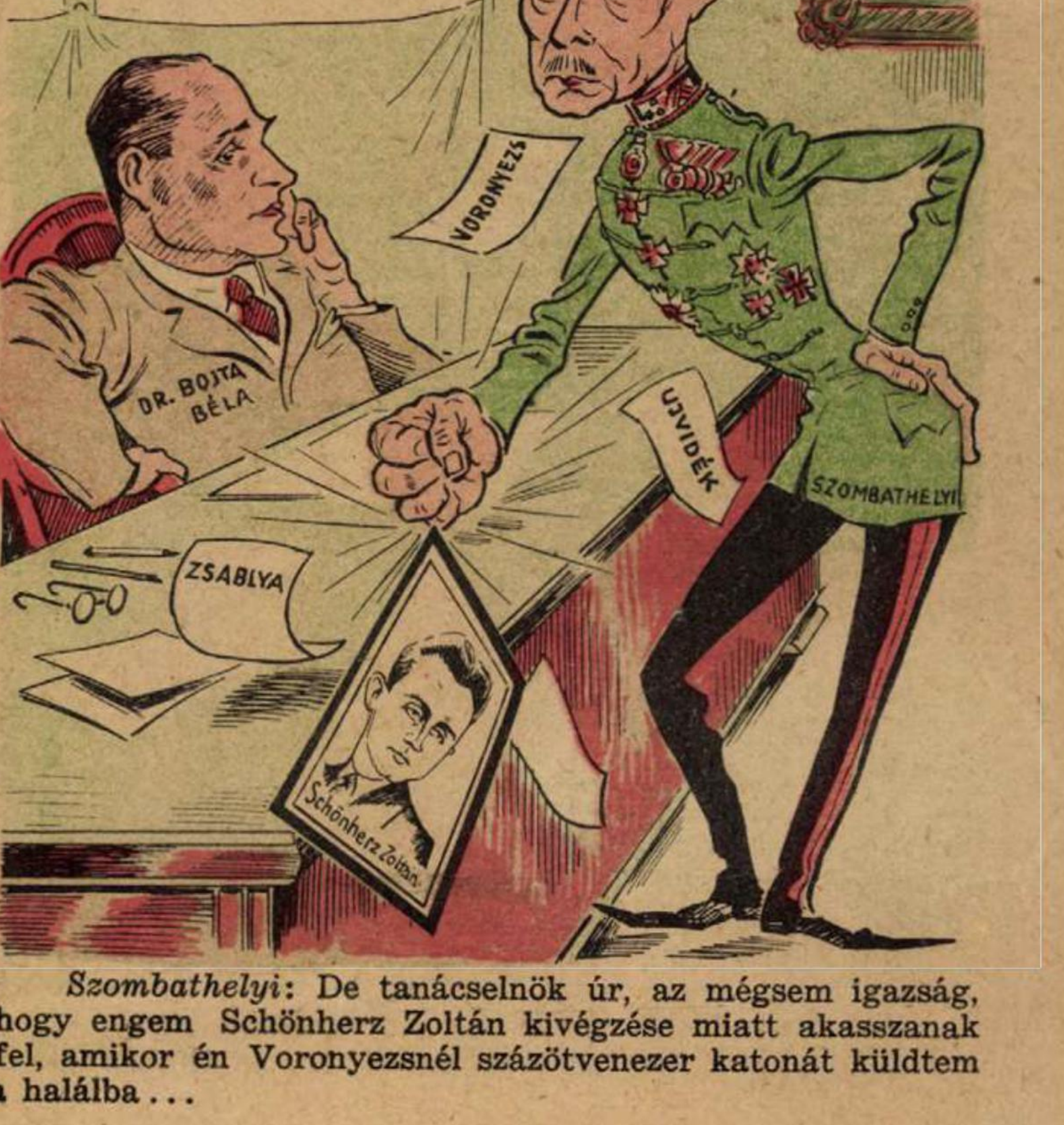

Szombathelyi: De tanácselnök úr, az mégsem igazság, hogy engem Schönherz Zoltán kivégzése miatt akasszanak fel, amikor én Voronyezsnél százötvenezer katonát küldtem a halálba...

Egyszer volt...

Mancika szép volt, mint egymillió dollár, egydollárosokban és ártatlan, mint Bilkei Papp Zoltán. Szerettem. Ő is szeretett szépen öltözködni, szerette a valutát, szerette a selyemharisnyát, a rádiót, szerette a csillogó kis brilliánsokat, sok mindent szeretett, csak engem valahogy nem tudott szeretni.

Pedig volt szíve Mancikának, mert imádta a kisöccsét, aki édes, szöszke kis gimnazista volt, sokszor bementünk a gyerekszobájába és andalogva néztük, ahogy a gyermek eljátszott a kis kézigránátjaival, robbanó gyutacsokkal puskával, revolverekkel. Gyilkolni, rabolni is szeretett a kis Lacika, mert pajkos fiúcska volt.

— Ebből PAPP lesz — mondta olvadozva Mancika, amint elnézte hogyan gyüjtögeti a kis Lacika a mindenféle szép játékot, ami robban és lobban, ha szakértő babrálgatja.

Mancika az öccsét szerette, nem engem, pedig mindent elkövettem, hogy megkedveltessem vele magamat, de Mancika elérhetetlen volt, mint a libacomb és ravasz, mint a gombostű.

Mert hitegetett, mindenféle apró szívességeket kért tőlem, hogy azt higyjem, törődik velem, de hiába hoztam el neki a legszebb dollárokat, ékszereket, tavaszi kosztümöket, csak nem akart szeretni, mert ravaszul azt mondta:

— Csak tudni akarom, igazán szeret-e? — és egyre újabb kis szívességek elkövetésére unszolt édesen.

Mancika széplélek volt, imádta a költőket és sokat és szívesen idézett Dövényi Nagy Lajos, meg Kádár Lajos műveiből. Kodolányit is szerette, csak engem nem tudott igazán megkedvelni, de csak azért, mert még mindig nem bízott bennem eléggé, mert egyre azt mondta, hogy eddig még semmivel nem bizonyítottam be igazán, hogy szeretem.

Sokat szenvedtem Mancika miatt, mert titokzatos útjai voltak, furcsa férfiakkal találkozott, akikről azt mondta, hogy ne legyek féltékeny, mert azok csak a kisöccsének barátai. De beszélhetett velem, mondhatott, amit akart, csak mardosott a féltékenység, mert nem tudtam hinni Mancikának.

Amikor börtönbe került, valami kislányos csíny miatt, amit a kisöccse kedvéért követett el, mindig meglátogattam a börtönben és vittem be neki nyalánkságokat. Fájt, hogy ártatlanul odakerült, ám mégis boldog voltam, mert legalább a féltékenység nem gyötört, tudtam, hogy ott biztonságban van, nem találkozhat titokban az öccse barátaival, akiket nem tudtam megkedvelni.

De az ember sohase bízza el magát. Amikor már azt hittem, hogy Mancika végre az enyém lesz, amikor már bízni kezdtem abban, hogy szeretni fog, megismerkedett a börtönben egy magasrangú csinos, elegáns rendőrtiszttel, akit még keretlegénykorából ismert

A börtönből hamarosan kiszabadult, mert kiderült, hogy gyilkosságokon kívül komolyabb bűncselekményt nem követett el és annak idején csak meggyőződésből lépett bele a nyilaspártba, így hát semmi akadálya nem volt annak, hogy megszökjön a rendőrtiszttel, akiről elhitte, hogy szívből, igazán szerette Mancikát.

Azért a gyengéd, női lélek sohasem tagadja meg magát.

Még Bécsből is küldött egy levelezőlapot, amin csak ennyi szöveg volt: „**PUKKADJ MEG TE DISZNÓ.**"

Sírtam a meghatottságtól, mert kiéreztem a játékos szavak mögül a jóságot és szeretetet, hiszen tudtam, menynyire szerette Mancika mindig a disznókat és még a távolból, a volt keretlegény oldalán is az jutott eszébe rólam, amit legjobban kedvelt.

Mostanában sokat gondolok rá. Mancika nem az a nő volt, akit könnyen el lehet felejteni.

Királyhegyi Pál

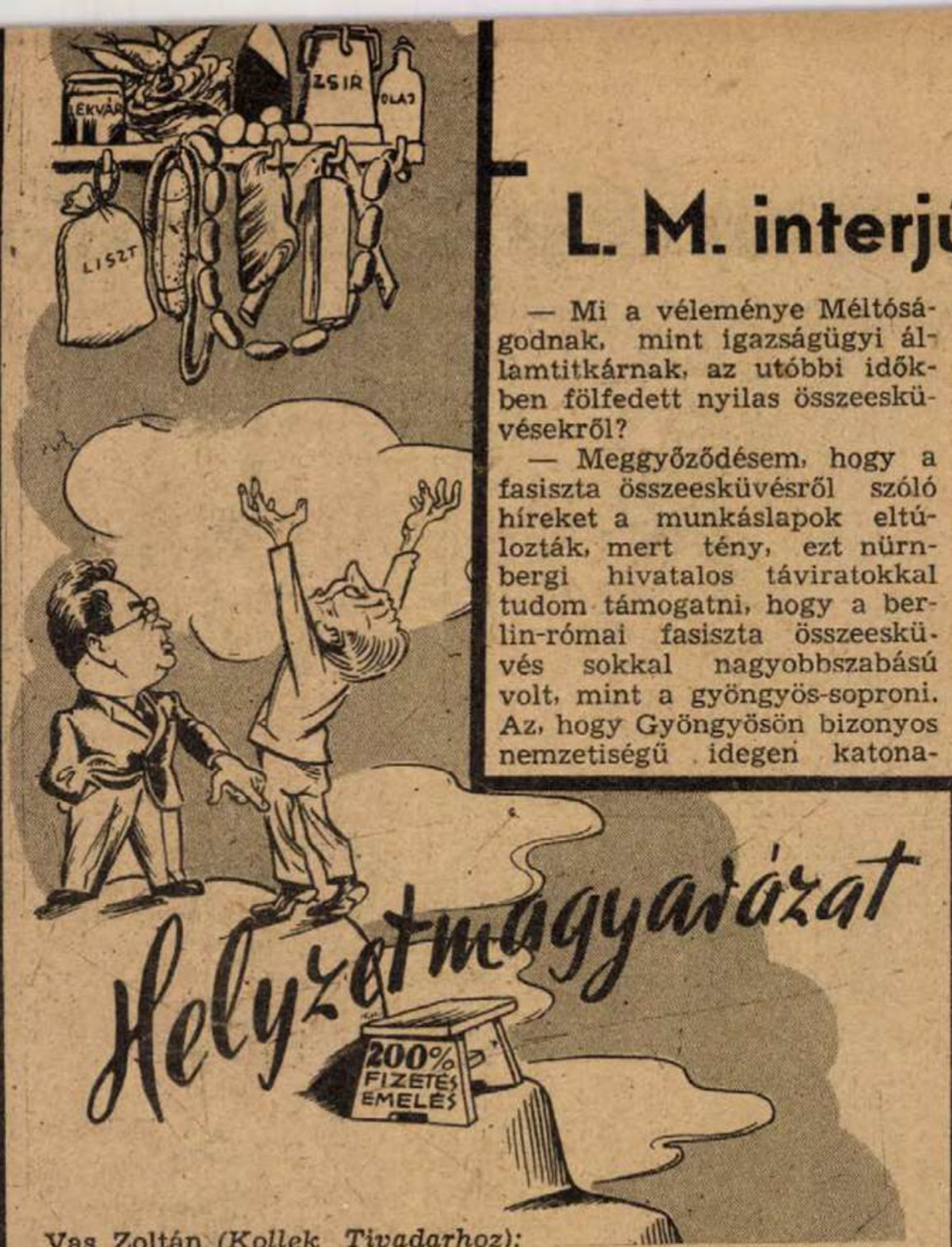

Vas Zoltán *(Kollek Tivadarhoz):*
Nem éri el kedves barátom? Álljon a sámlira!

L. M. interjúja P. Z.-vel

— Mi a véleménye Méltóságodnak, mint igazságügyi államtitkárnak, az utóbbi időkben fölfedett nyilas összeesküvésekről?

— Meggyőződésem, hogy a fasiszta összeesküvésről szóló híreket a munkáslapok eltúlozták, mert tény, ezt nürnbergi hivatalos táviratokkal tudom támogatni, hogy a berlin-római fasiszta összeesküvés sokkal nagyobbszabású volt, mint a gyöngyös-soproni. Az, hogy Gyöngyösön bizonyos nemzetiségű idegen katonatiszteket megöltek, sajnálatos ugyan, de megállapítható, hogy

a most lefolyt világháború bármely keleti csatájában több ugyanolyan nemzetiségű katonatiszt esett el egyetlen nap alatt, mint Gyöngyösön

egy egész hét folyamán. Hogy a fasiszta összeesküvők a náluk lefoglalt fegyvereket merényletek elkövetésére akarták volna felhasználni, az semmivel sem bizonyítható, legkevésbbé az illetők beismerő vallomásával, mert az elfogott nyilasokról mindenki tudja, hogy vallomásaikkal lehetőleg félrevezetni igyekeznek a demokrácia rendőrközegeit.

Részemről semmitsem találok abban, hogy a falusi kutakban kézigránátokat és fegyvereket találtak,

hiszen tudjuk, hogy faluhelyen gyakran tárolják a hűvösen tartandó bort és sört a kutakban a víz színe fölött és viszont a fegyvereket a kamrában, de, természetesen, ahány ház, annyi szokás, lehet a tárolást megfordítva is eszközölni. Nem tartom valószínűnek, hogy a gyilkosságokhoz az elfogott nyilasoknak papi áldásra lett volna szükségük, mert

bírósági praxisunk tapasztalatai szerint gyilkosságot végrehajtani áldás nélkül époly eredményesen lehet.

1514 MÁJUS 12

Cegléd... Népek a piactéren...
Frissen fúj a tavaszi szél
Pirosan izzanak az arcok,
Halljátok? Dózsa György beszél...

1946 MÁJUS 12

A tüzes trónon már örökre
Elhallgatott a régi hang,
De ma is összerezzen tőle
A földéhes úri bitang.

Uraságoktól levetett kézigránátok

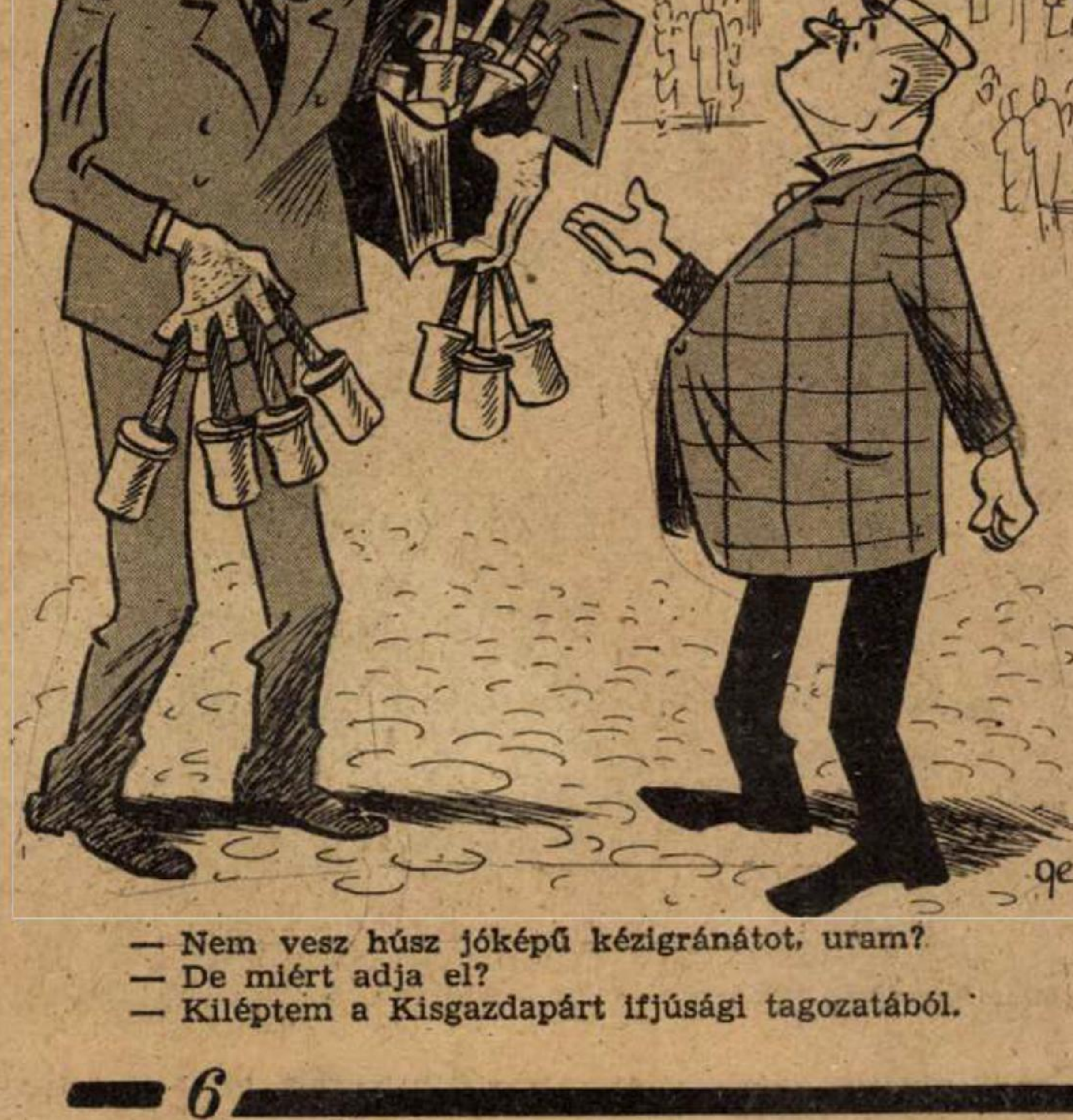

— Nem vesz húsz jóképű kézigránátot, uram?
— De miért adja el?
— Kiléptem a Kisgazdapárt ifjúsági tagozatából.

GYOMORÉGÉS?
„SHIP" SZÓDA
SHIP SHIP HURRÁ!!!
Gyártja: PANTOCHEMIA K. F. T. VI., EÖTVÖS-UTCA 38

Nőben ÉVA;
— bőröndben —
GOLD
az első!
GOLD LASZLO
bőröndház
BAROSS-TÉR 15
Keletivel szemben — Telefon: 224—890
Saját műhely
Bőröndök, retikülök nagy választékban

Kulturkalória

A nagy irodalmár hazamegy ebédelni és megkérdezi feleségétől:

— Na fiacskám, mi lesz kosztolányi? Babicska, babicska?

AKAR EGY JÓ ÓRÁT SZEREZNI MAGÁNAK?
Randevu helyett keresse fel
BENJAMIN ISTVANT
V., Nádor-utca 20.
Arany, óra, ékszer, vétel, eladás, javítás

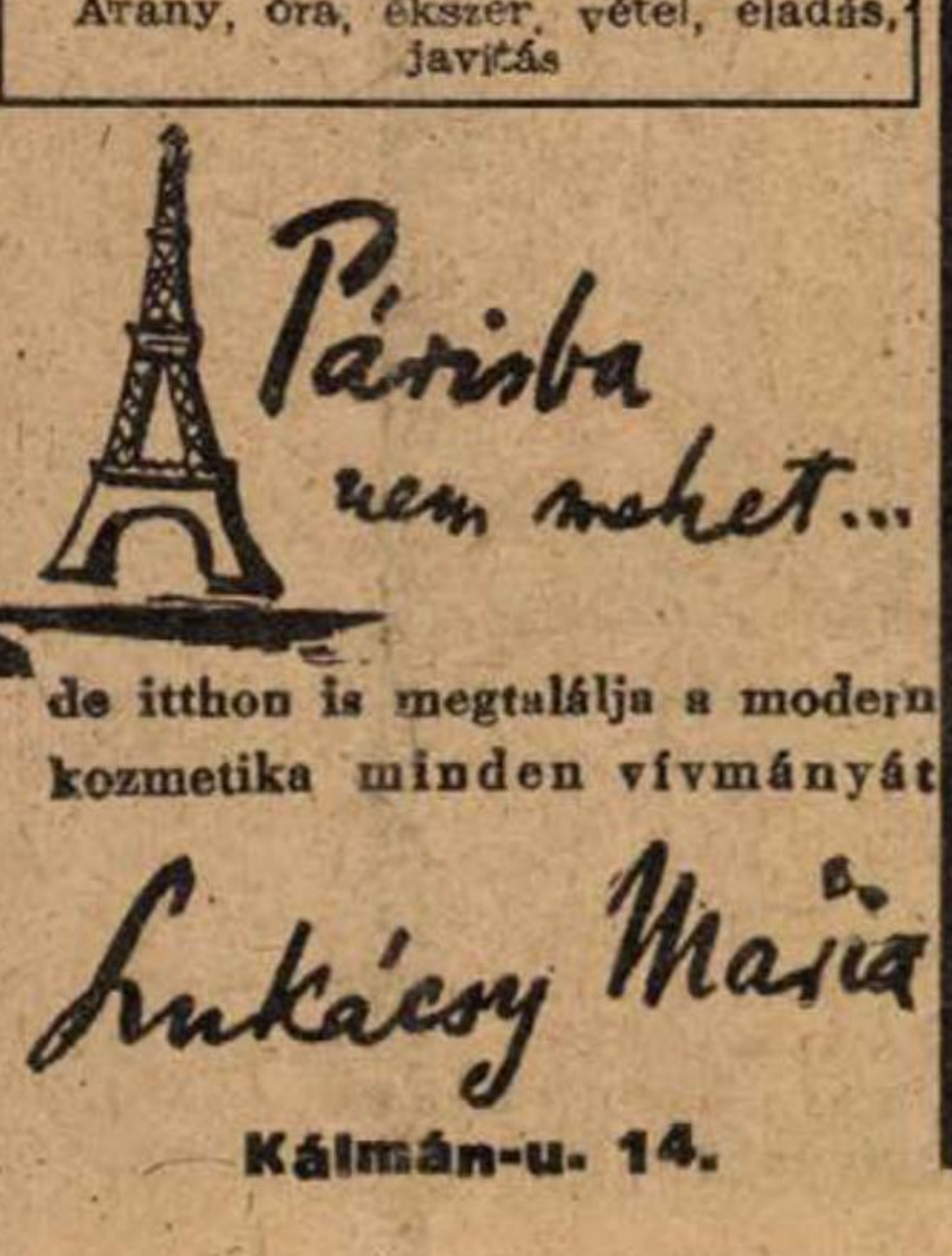

de itthon is megtalálja a modern kozmetika minden vívmányát

Kálmán-u. 14.

Szemelvények.

Megjelent
a Postavezérigazgatóság

Ez a jó!

GÓTHAI ALMANACHJA

illetve új Távbeszélő névsora

Bárók:

Dániel Tibor báró ifj. dr. ügyvéd Pénzintézeti Központ h. ügyésze, IV., Eskü-tér 8. 181—398
Gelsey Henrik báró dr. ügyvéd, XII., Biró u. 3. 161—259
Korányi László báró gépészmérnök, az Aluminiumérc Bánya és Ipar rt. ig., IV., Váci-u. 42. 182—240
Ullmann György báró, VI., Benczur-u. 25. 428—101

Grófok:

Esterházy József gróf, IV., Petőfi-tér 2. 180—084
Esterházy József gróf lakás, XIV., Gróf Zichy Géza-u. 5. 427—116
Charlotte szalón Széchenyi Mihályné grófné és társai, IV., Gróf Károlyi-u. 1[illegible]. 185—476

Hát ez mi?
Katonai épületek és hatóságok:

Vitézi Rend felszámoló-bizottság pesti irodája, V., Csáky-u. 29/a Lipót 163

Kár volt annyira megijedni.
Nincs felszámolva!

Szunyogh Gáspár vitéz a budapesti törvényszék hites mezőgazdasági szakértője, V., Vigadó-tér 3. 380—367

Nehéz telefont kapni? Ez rágalom. Egyeseknek két telefont is adott a demokrácia. Például:

Zsedényi Béla dr. egyet. tanár, nemzetgyűlési képv. az Ideiglenes Nemzetgyűlés volt elnöke, V., Fürst Sándor-u. 27. 181—000 225—015

Gerő Ernő figyelmébe ajánlja szeretettel: L. M.

Kelemen,
én még itt ülök a helemen

(Kelemen Kornélt azért, mert Antal István védelmében Bárdossyról mint szegény szerencsétlen megboldogultról nyilatkozott, átmenetileg letartóztatták és rövidesen kiengedték.

Ugyancsak letartóztatták Vadas Gyulát, a fasiszta sportlapvezért.)

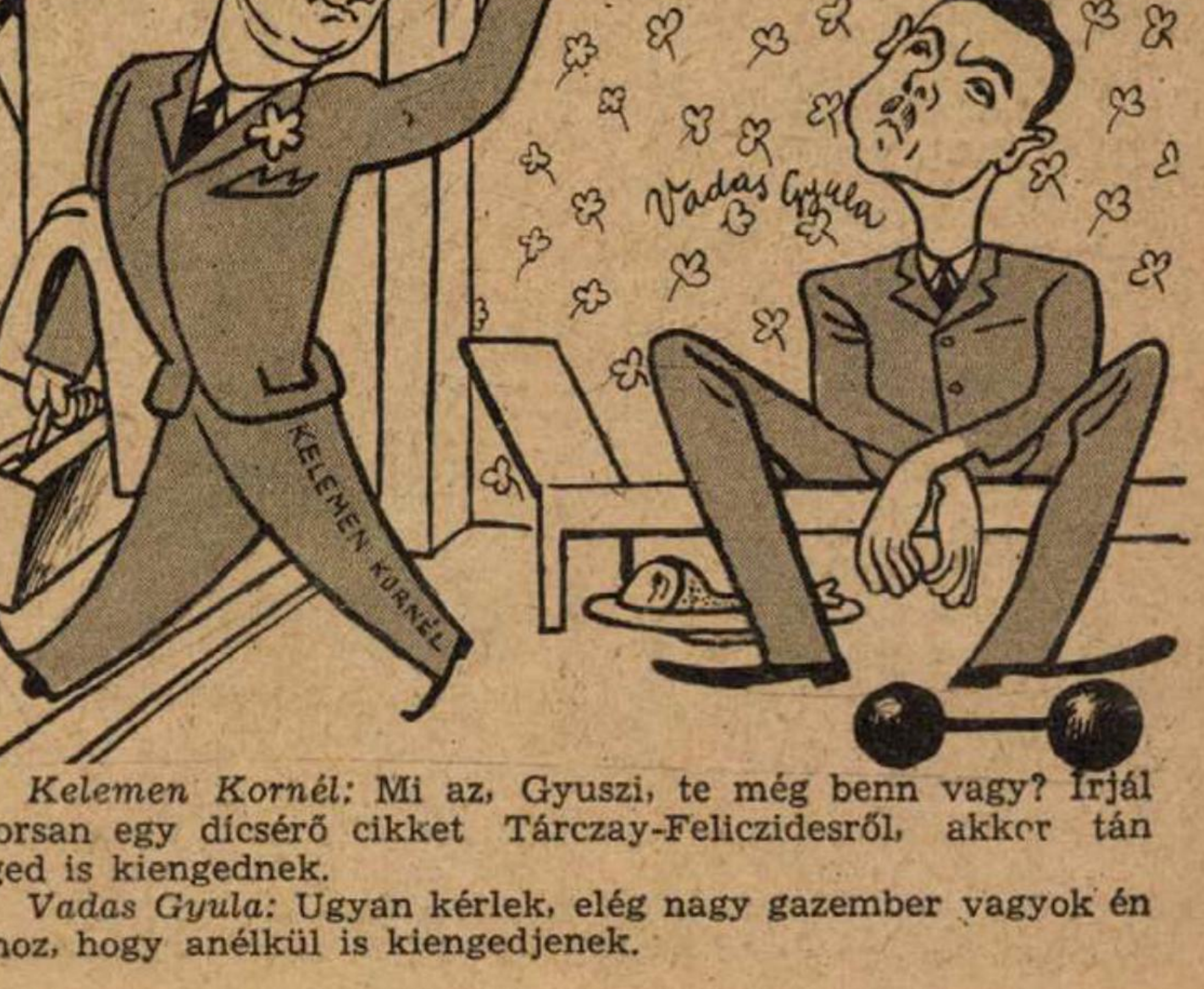

Kelemen Kornél: Mi az, Gyuszi, te még benn vagy? Írjál gyorsan egy dícsérő cikket Tárczay-Feliczidesről, akkor tán téged is kiengednek.

Vadas Gyula: Ugyan kérlek, elég nagy gazember vagyok én ahhoz, hogy anélkül is kiengedjenek.

Mint a mellékelt Ábrahám mutatja

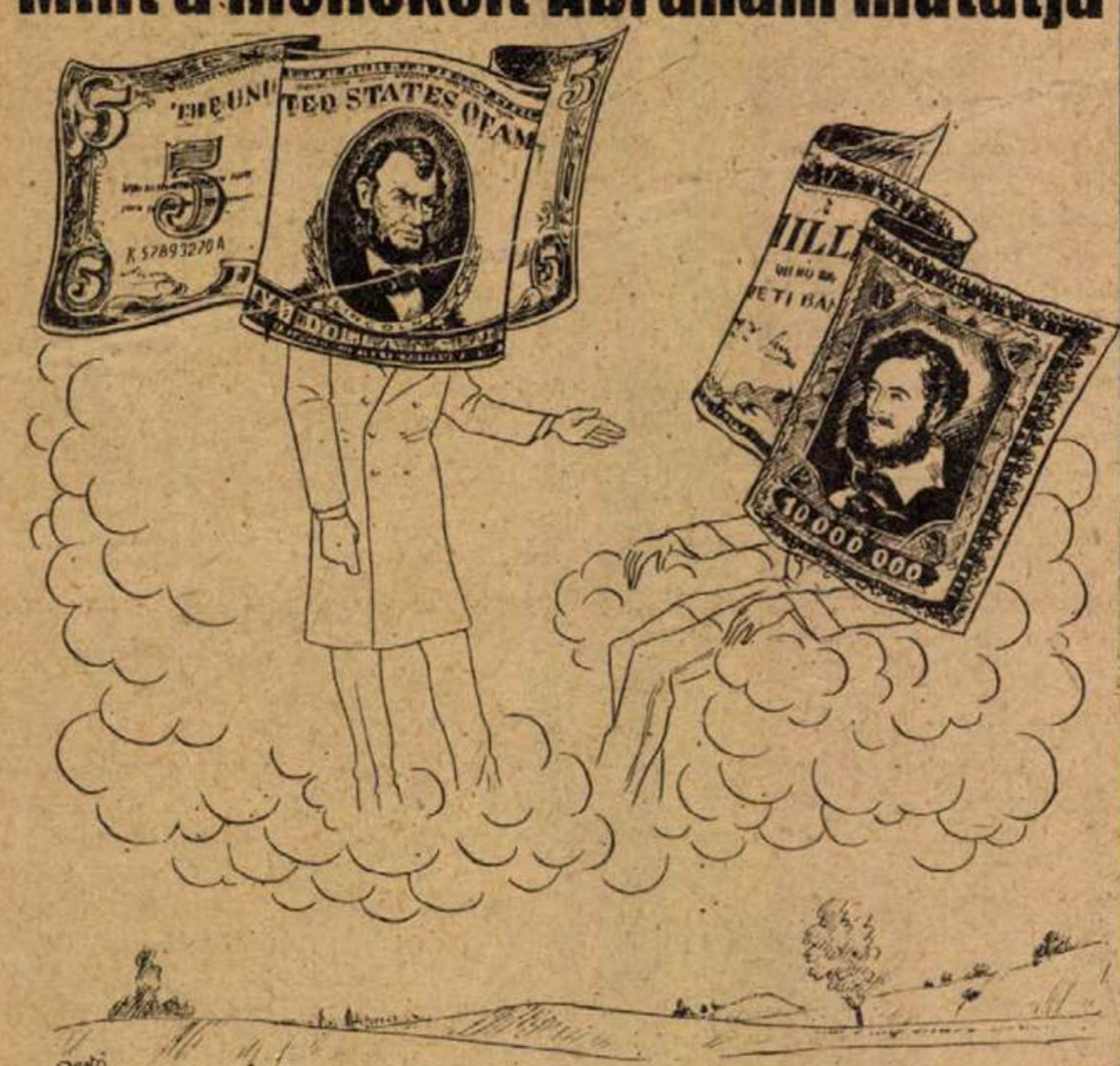
THE UNITED STATES OF AM
5
10 000 000

Lincoln Ábrahám: Gratulálok, elnök úr. Ön sokkal több példányban forog közkézen, mint én.

Egy budapesti cigarettaárus is
felfedezte az atómbombát
Rögtön szigorú őrizet alá helyezték

A L. M. szerkesztősége a következő sokatmondó levelet kapta:

Kellő tisztelettel jelentem, hogy felfedeztem az atómbombát. Rögtön jöjjenek!

Snapszli Rudolf cigarettaárus

Snapszli munkatársunkkal a következőkben ismertette hetedhét országra szóló találmány létrejöttét.

— Egy ügynök addig járt a nyakamra, amíg 1000 Munkásért, 5 inggombért és két deci olajért cseréltem vele egy porszívógépet. Feleségem előbb ki akart rúgni miatta, de amikor a masinát bekapcsoltam és öt perc alatt kitakarítottam bájos társbérlőnket, a társbérlő nével együtt, megnyugodott. Másnapra azonban a masina bedöglött. Semmi — mondtam nejemnek —, kaptam egy képes használati utasítást is és ennek alapján magam megjavítom. Rögtön nekiláttam és az első ábra előírása szerint lecsavartam a portokot, szétszedtem a kuplungot, kitisztítottam a szénkefét, majd híven követve mind a 43 ábra magyarázatát, hasonlóképpen össze is raktam. Ne tessék mosolyogni, esküszöm: egyetlen csavar se maradt ki. Mikor elkészültem, megint bekapcsoltam a közben háromszorosára emelt áramdíjba és ekkor történt, hogy a mi kis porszívónk előbb rángatózni kezdett, majd görcsös; ibolyaszínű fénysugarakat bocsájtott ki, amitől az asztalon fekvő egységes, pesti kenyér olyan lett, mintha penészes volna, pedig tényleg az volt. Szóval kitűnően működött, port azonban a világért sem akart szívni. A nőm erre megjegyezte: *„Dögölj meg!"* Lehet, hogy reám, lehet, hogy a pékünkre, de az is lehet, hogy a porszívóra értette, elég az hozzá, hogy a masina egyszerre nyöszörgő hangot adott, elkezdett körbe száguldani az ebédlőben, ettől több szék, egy szekrény és két ablak összetört. Erre erőteljesen belerúgtam. Porszívónkat, úgylátszik, meglepte az erélyesebb figyelmeztetés, mert elterült a parketton. Port azonban nem szívott az istenért sem. Ellenben rájöttünk, hogy tej fennforgása esetén vajat lehet vele köpülni. Ez is valami — gondoltam és most már célzatosan ráütöttem a szívószerkezetére. Hát itt a lényeg! Ettől a hasonszenvi kezeléstől a mi porszívónk mint az őrült, felpattant a mennyezetre, áttörte és élénk fénytünemények közt, iszonyú detonációval részeire szakadt. Közben lerepült a háztető és a robbanás messzi környéken megrázta a lakosság idegeit. Világos, hogy nem a porszívógép robbant föl, mert az nem robbanhat, hanem a pesti por egy atomja, melyben az alkatrészek összefüggését az egy év óta tartó infláció meglazította. Az én eljárásom olcsóbb, mint lord Rutherfordé és társaié, mert nem kell hozzá más, csak egy jó porszívógép és hatósági villanyáram, kilowattonként 2,450.000 pengőért. Ettől biztosan szétrobban nemcsak a porszívógép, hanem az áramfogyasztó is, különösen, ha poros a füle.

*

Snapszli Rudolfot a mentők azonnal a legszigorúbb ellenőrzés alá helyezték, mert találmánya komolyan veszélyezteti a világbékét. Az Egyesült Államok az összes pesti porszívógépek beszolgáltatását követelik és nemzetközi porszívógép-ellenőrző értekezlet összehívásáról tanácskoznak.

Szegedi Emil.

Nürnbergi riport

Julius Streicher, a *„Stürmer"* szerkesztője a Nemzetközi Bíróság előtt kijelentette, hogy neki és lapjának semmi befolyása nem volt a zsidók sorsára, melyet a Führer egy rosszul értelmezett tréfás kijelentése döntött el. Egy tanácskozás alkalmával ugyanis Hitler ezt az odavetett megjegyzést tette:

— *A tűz égesse meg azokat a zsidókat, mennyi gondot okoznak az embernek.*

Göring ezt félreértette és hamis irányban intézkedett. Ő — Streicher —, aki az európai zsidóság Palesztinába való áttelepítésének kérdésével volt elfoglalva, erről csak elkésve értesült

s mire a közbenjáró lépéseket a Führernél a zsidóság érdekében megtehette, akkorra nevezettek legnagyobb része, sajnos, már el volt égetve.

Lapjában erről helyreigazító nyilatkozatot akart közzétenni, de az angol és amerikai beavatkozás, amely a lapot beszüntette, e lovagias szándéka kivitelében megakadályozta.

A tárgyalás közönsége mély meghatottsággal vett tudomást a kiváló emberbarát és propagandista életének e tragikus epizódjáról.

Pár nap az egész...

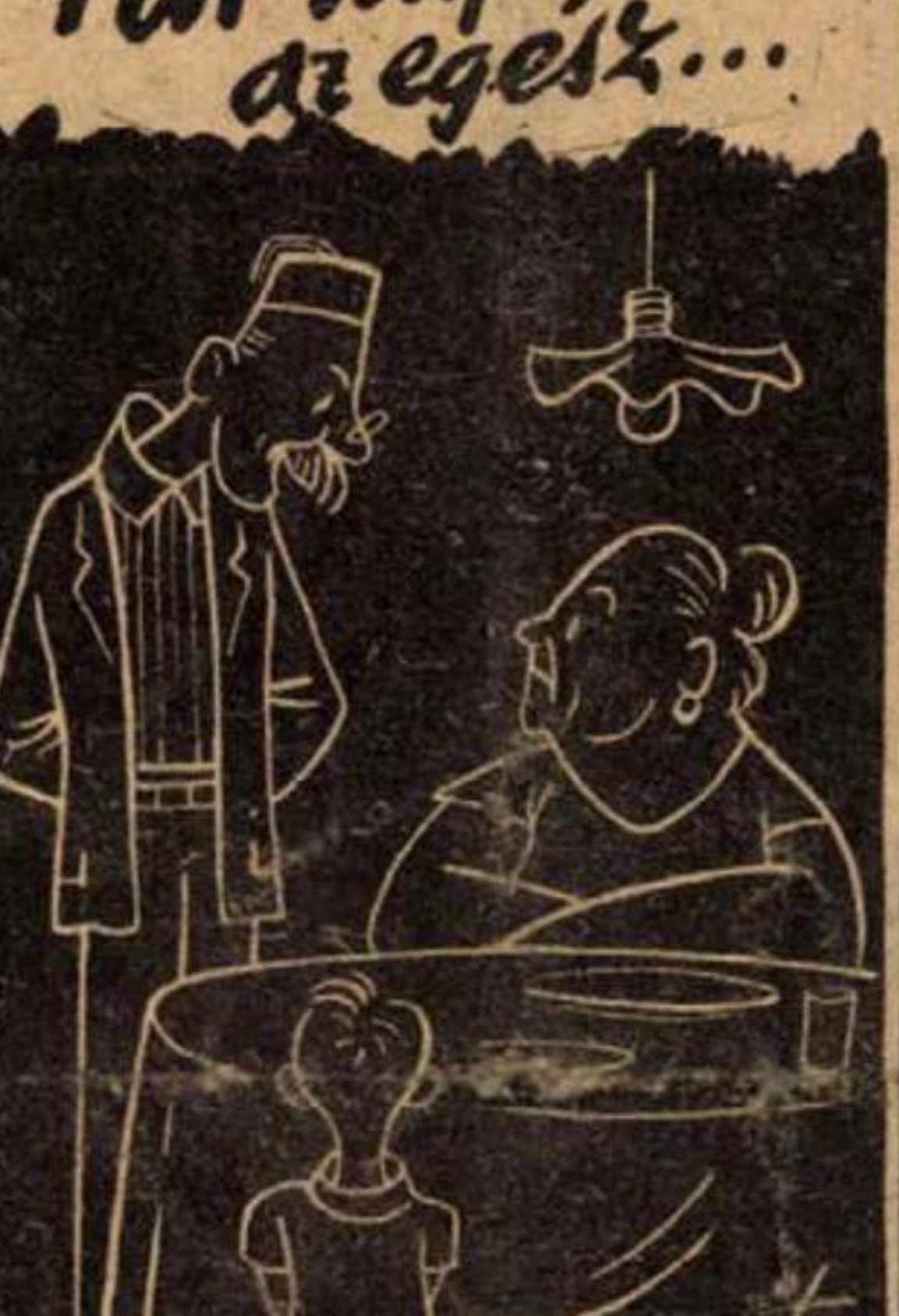

— Jaj Istenem, kikapcsolták a villanyórát.

— Nem baj, Malvinkám, olvastam, hogy nemsokára atomerővel fognak világítani.

Ludas Matyi Kispesten

A Ludas Matyi kabaréja, amelyet Budapesten két színházban játszottunk többízben óriási sikerrel, vasárnap ellátogat Kispestre. Délelőtt féltizenegy órakor kezdődik a kispesti Ludas Matyi kabaré a Royal filmszínházban. Színrekerül a Budapesten játszott műsor, a teljes pesti szereplőgárdával.

Mondja marha, mért oly mísz? Gránát van itt és nem víz!

(Ujabban az összeesküvő fasiszták a tanyai gémeskutakban rejtegetik a municiót.)

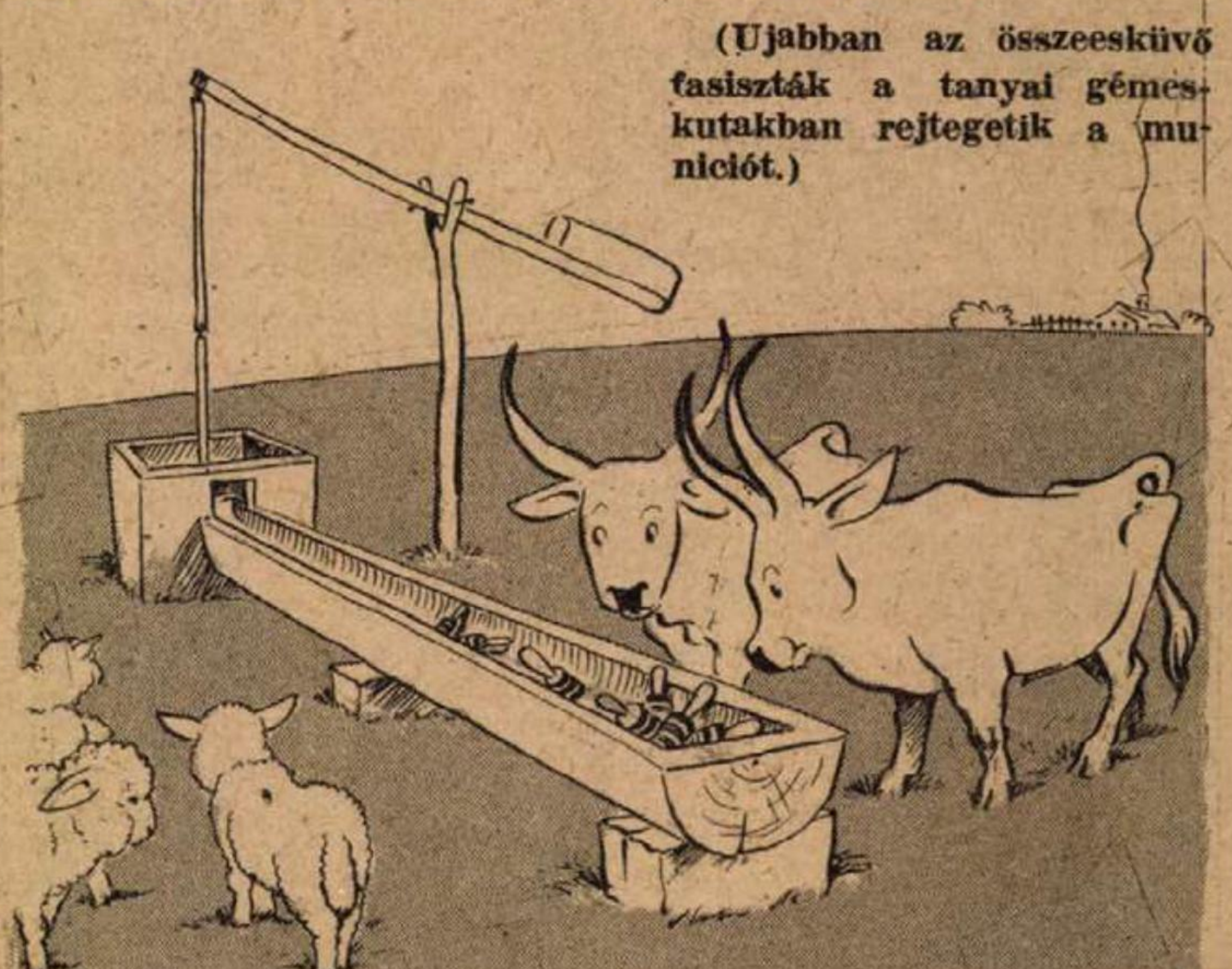

— Mondja, kollega úr, hogy kerülnek a vályuba ezek a kézigránátok?

— Micsoda buta kérdés! Nem látja, mennyi türelmes birka van nálunk?

Mi történt a közüzemek áraival?

Kínos feltűnést keltett a főváros dolgozói körében, hogy a gáz, a villany és a víz árát egy napig nem emelték. Erről a megdöbbentő esetről a következő felvilágosítást kaptuk:

— A közönség legyen nyugodt, csak egy tisztviselőnek hanyagságáról van szó. Az illetőt már el is bocsátottuk az állásából. Nem tűrhetjük, hogy a közönség egy percig is nélkülözze a mindennapi emelést, mert még azt találnák hinni szegények, hogy valami baj van.

MŰVÉSZI ÖSSZJÁTÉK

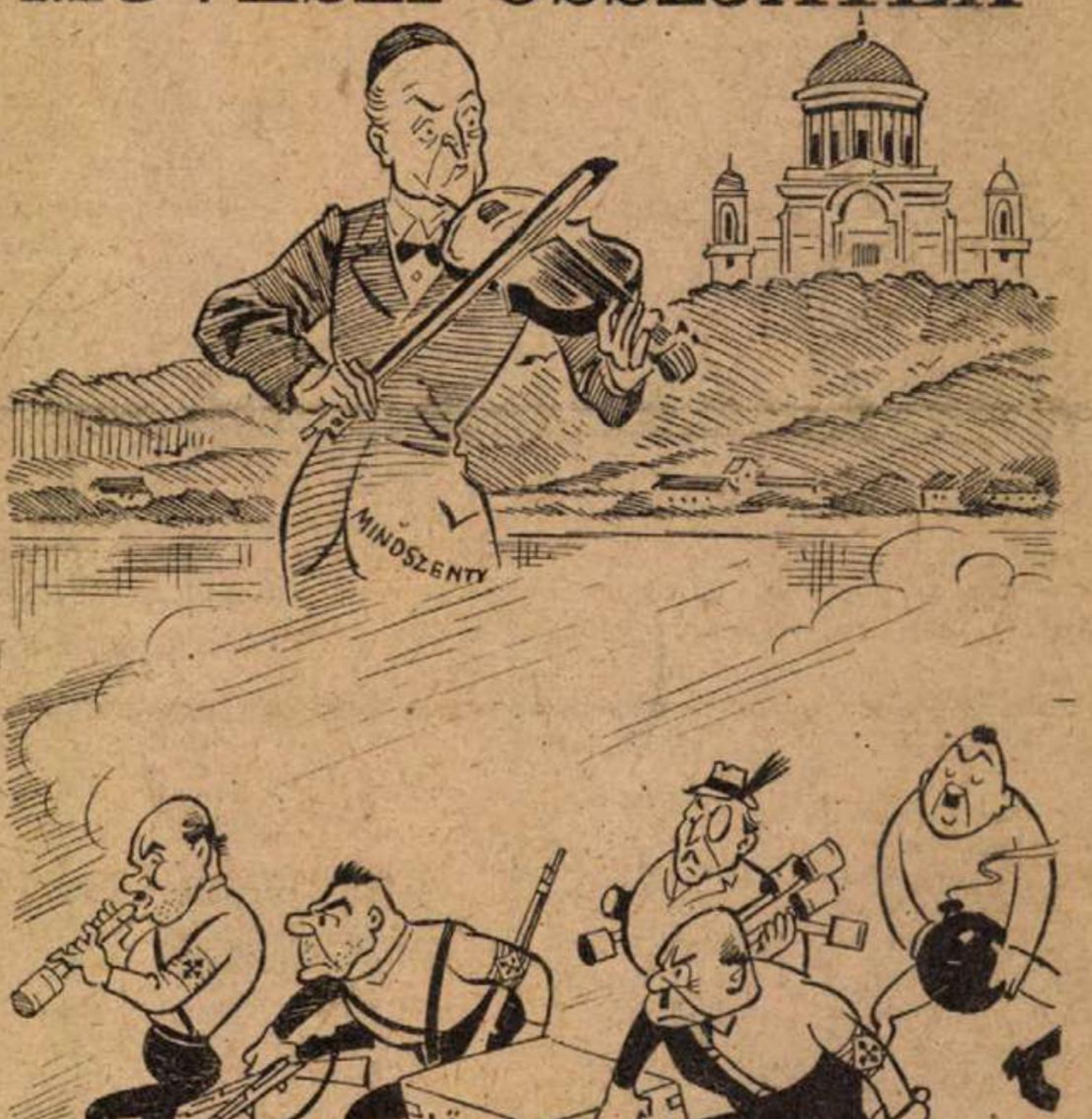

A prímás Esztergomban hegedül, ez a banda Pesten kontrázik hozzá.

Egy kis szamár kalandjai a nagy Budapesten. XLII.
KUKSI ÉS A SZÁZMILLIÓS

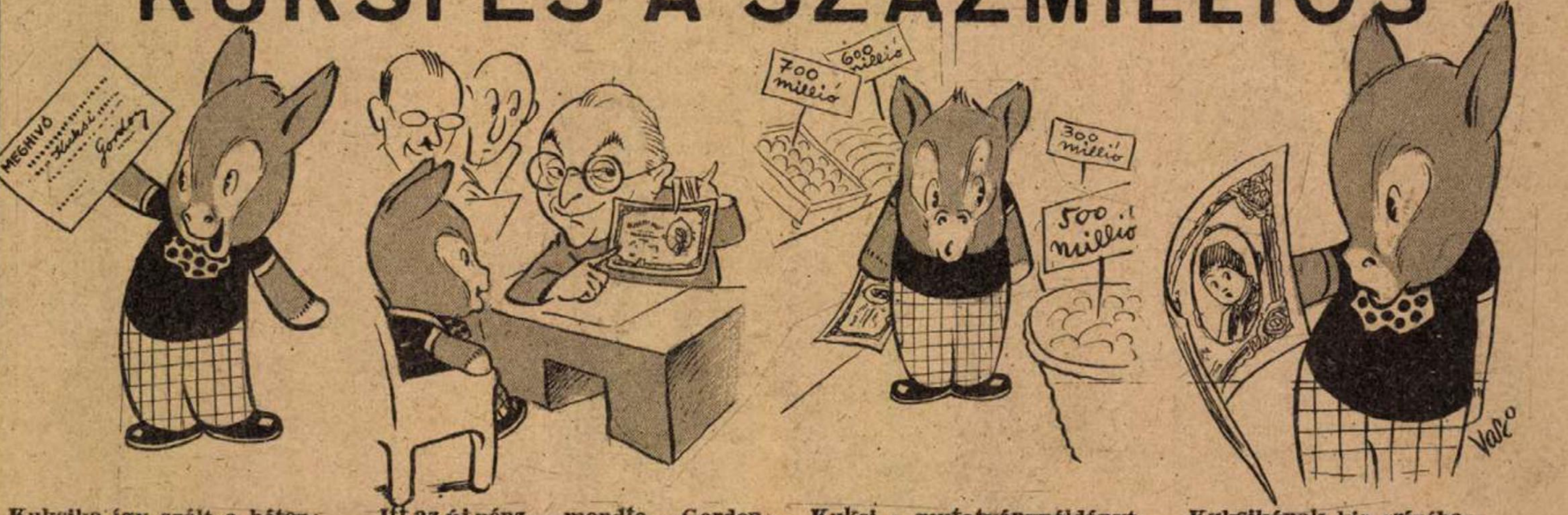

Kuksika így szólt a héten:
A fejemet büszkén hordom,
Sajtóankétra hívott meg
Pénzügyminiszterünk Gordon.

Itt az új pénz — mondta — Gordon —
A százmillkós kicsi barna,
Nincsen olyan infláció,
Amit ez el ne zavarna.

Kuksi a mutatványpéldányt
Gordontól emlékbe kérte,
Vásárolni ment, de, ó jaj,
Rémkeveset adtak érte!

Kuksikának kis szívében
Egész világ összeomlott,
Ily fiatal, — sóhajtotta —
S máris milyen szörnyen romlott.

Kellér Dezső kis konferanszra az eszpresszóvendégek védelmében

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Általában otthon szoktam dolgozni, de ezúttal a feleségem nagytakarított, tehát keresnem kellett egy alkalmas helyet, ahol honol a csend és senki nem zavar a munkában. Találtam is egy diszkrét eszpresszót, ahová besurrantam azzal az elhatározással, hogy egy szimpla feketét megreszkirozok az ügy érdekében. Bevallom, kicsit mardosott a bűntudat, bemerészkedni egy eszpresszóba, világos nappal munkaidőben, mikor a félváros izzadva ad, vesz és feketézik.

Egy korty a feketéből és az ötlet már meg is született, leírtam az első mondatot. De ebben a pillanatban asztalom előtt megállt egy idősebb úr és közölte velem, hogy ő tönkrement kereskedő. Szúrós tekintetet vetett felém, mintha azt mondta volna, hogy akinek ma telik eszpresszóra, az tőle nem tagadhatja meg az anyagi segítséget. Gondoltam, valami igaza van szegénynek, hát benyúltam a zsebembe és átnyujtottam egy milliót, hadd nyisson egy új üzletet és teremtsen ismét egzisztenciát magának. Alighogy elment, egy toprongyos katona lépett elém, nem szólt semmit, csak letett az asztalomra egy apró betűkkel teleírt cédulát, nyilván azzal, hogy olvassam el. Gyorsan kiszámítottam, hogy olcsóbban jövök ki, ha ennek is adok valamit, mert, amíg ezen a szövegen keresztülvergődöm, este lesz és akkor a tréfának befütyültek. Közben egyik cigarettát a másik után szívtam, nemcsak idegességből, hanem azért is, mert valahányszor rágyujtottam, cigarettám az első slukk után eltűnt a hamutartóról. Később rájöttem, hogy az eszpreszóban egy csikkgyüjtő működik, annak estem áldozatául. Ezzel se törődtem, fontos, hogy a tréfa elkészüljön. De amint ismét a kéziratpapír fölé hajoltam, megindult az invázió. Egy mozgóárus lerakta elém a portékáit és addig beszélt, míg rámtukmált egy bajuszkötőt. Mondván, aki megengedheti magának, hogy eszpresszóba járjon, annak illik is venni valamit a szegény embertől. Ugyanezen az alapon egy kiadóhivatali ügynök rávett, hogy fizessek elő egy évre az egyetlen cserkészujságra, majd egy virágáruslány eladott nekem hat szál tulipánt, mert másra már igazán nem volt szükségem. Még vettem egy újfajta szabadalmazott, biztosítózárat és öt sorsjegyet, aztán tisztult lelkiismerettel láttam a munkához, azaz csak láttam volna, mert ekkor ijedten éreztem, hogy valaki rángatja a jobblábamat az asztal alatt. Egy kis, mocskos srác guggolt a földön, azzal szórakozott, hogy ráköpött a cipőmre és aztán a köpést egy piszkos ronggyal letörölte. Mindezért a végén még pénzt is követelt.

Nahát, ebből elég volt! Anélkül, hogy a tréfából valamit is írtam volna, fizettem és távoztam. Kiléptem az eszpresszó ajtaján, mint egy menyasszony, karomon a tulipánokkal. Egyenesen hazarohantam. Lakásomat lezártam a biztosítózárral, felkötöttem a bajuszkötőt, átfutottam a cserkészujság mintapéldányát, majd írtam egy krokit arról: hogy ha mind az öt sorsjeggyel nyerek egy-egy főnyereményt, akkor a délelőtti kiadásaim talán fedezve lesznek...

Az eltékozolt fiú hazatér

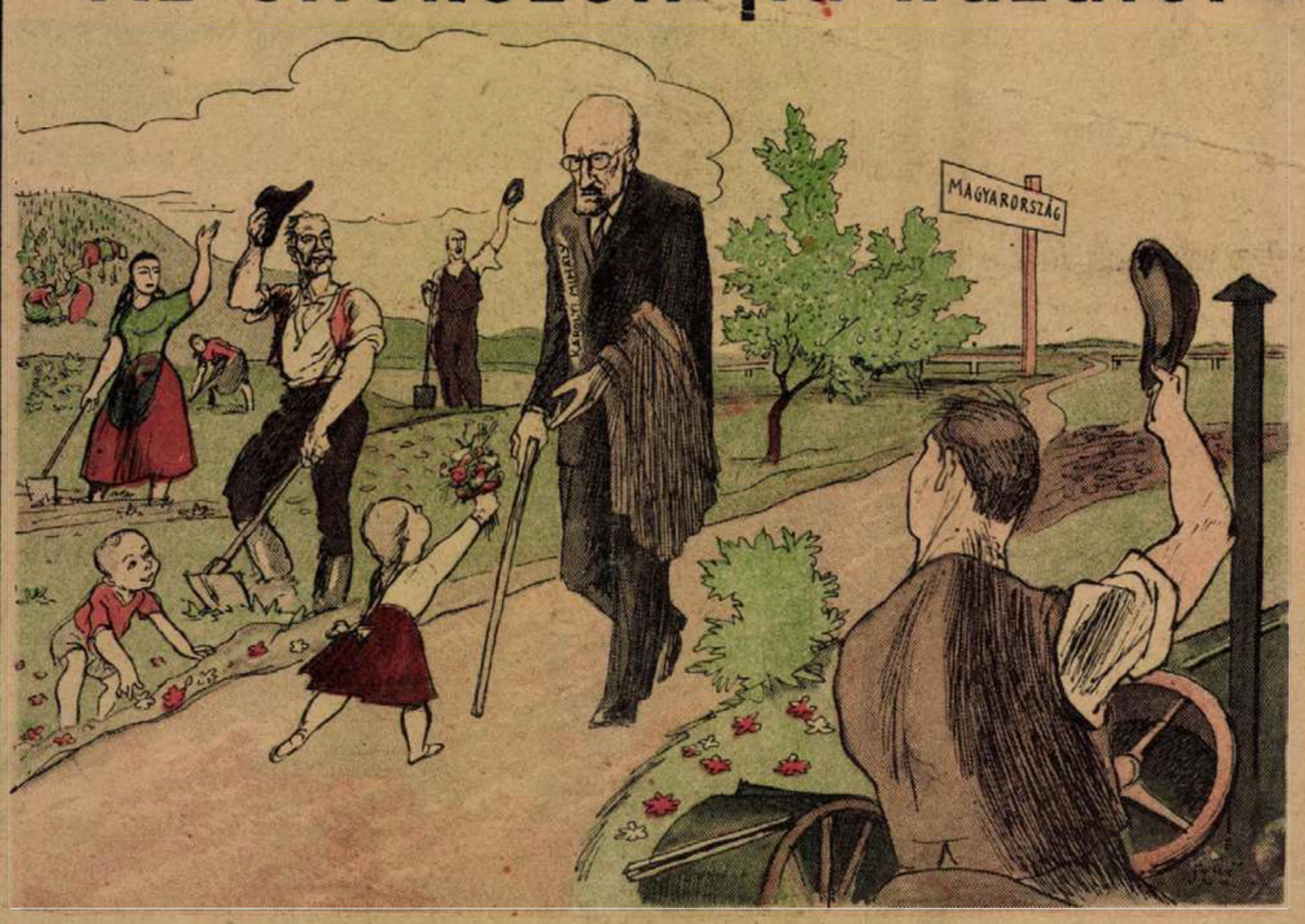

Családfa

— Mondja, rokona az adópengő a pengőnek?

— Persze. *Felmenő* ágon.

Hetvenéves a magyar bélyeg

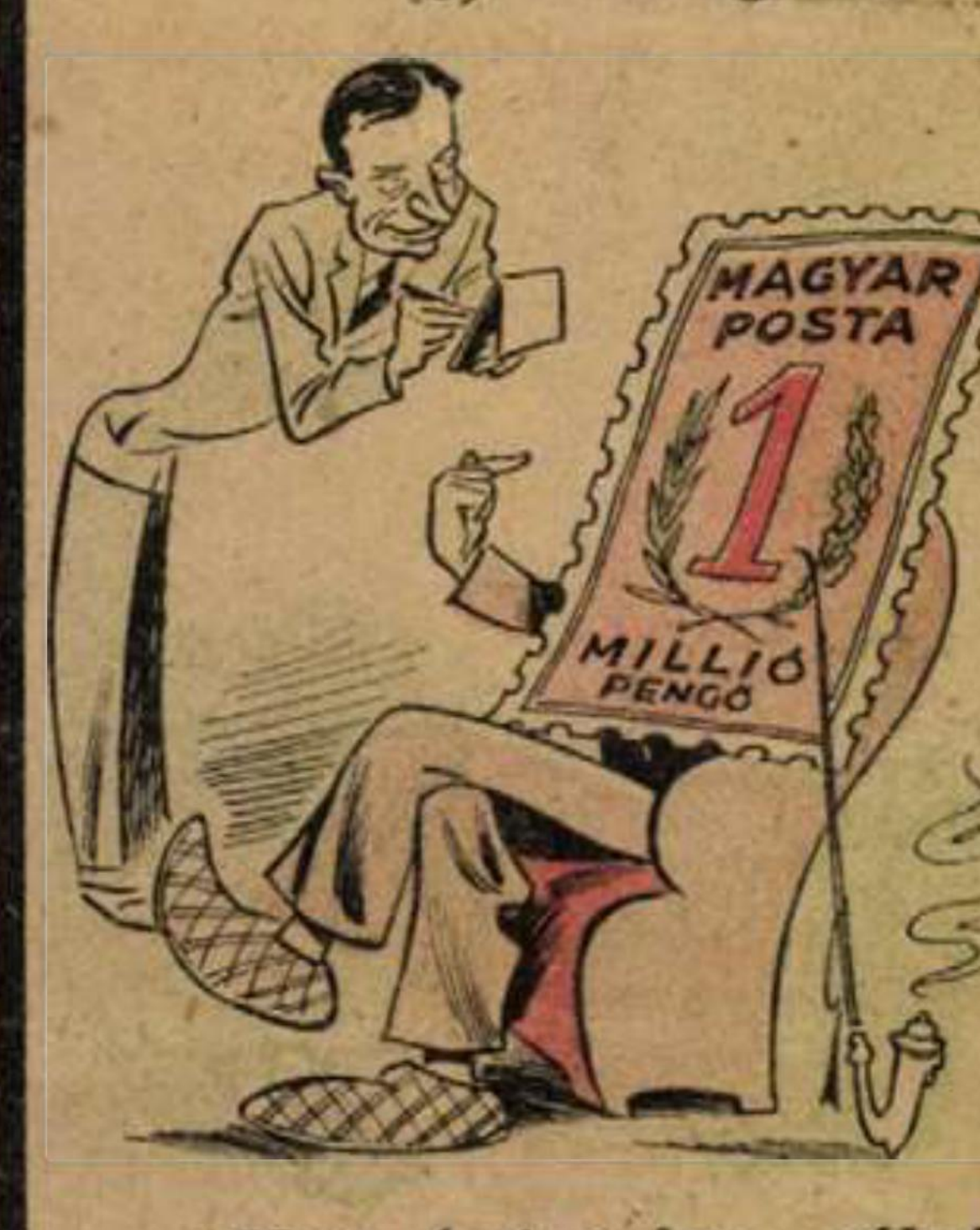

— Nem érzi a kor súlyát, Bélyeg úr?

— Ugyan öcsém, úgy érzem magamat ma is, mint egy aktív miniszter.

— Miért, Bélyeg úr?

— Annyian nyalják a hátsó részemet.

Csütörtökön,

május 16-án délután

jelenik meg

az egyéves

Ludas Matyi

JUBILEUMI SZÁMA

Jegyeztesse elő ujságárusánál!

E HETI SZÁMUNKAT ÍRTÁK ÉS RAJZOLTÁK:

Aranyos Gusztáv
Bodó Béla
Byssz Róbert
Darvas Szilárd
Farkas Lujza
Gábor Andor
Gádor Béla
ergely Miklós
Heves Ferenc
Hidvéghy Ferenc
ifj. Hont Ferenc
Kasnovitz Félix
Kellér Dezső
Királyhegyi Pál
Pályi Jenő
Palásti László
Sándor Károly
Shwott Lajos
Szegő Gizi
Tabi László
Török János
Vasi

A nyár legbutább vicce

— Megőrült maga, Tulok úr? Hogy lehet ebben a hőségben ilyen vastag télikabátot felvenni?!

— **Hát** melegnek meleg egy kicsit, de ebben a bundában nem szenvedek legalább a szárazságtól. Mintha csak rámöntötték volna...

Stílszerű nyári női divat

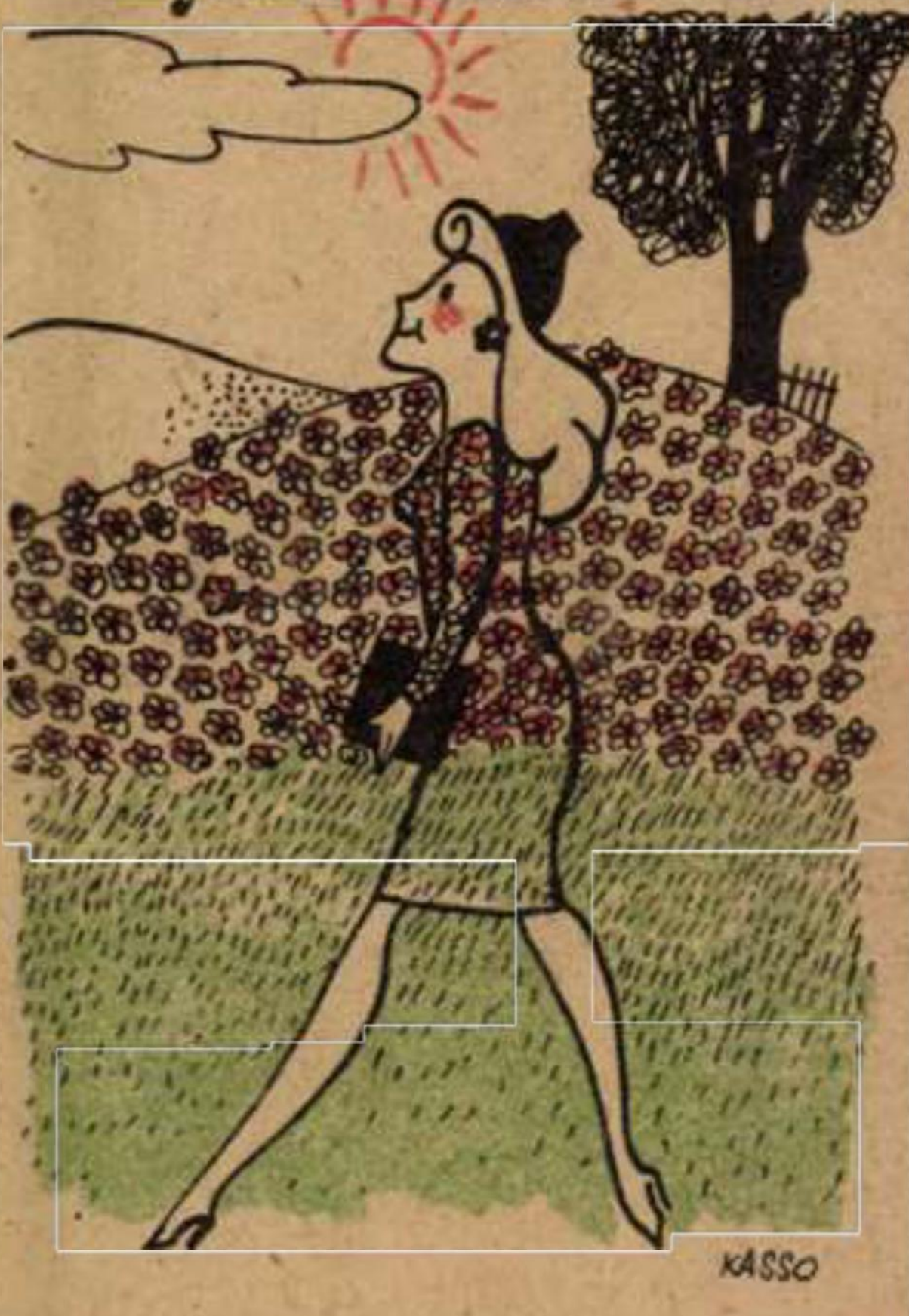

Jól el van szabva

(A NOT jónéhány háborús bűnös büntetését leszállította, a hónapokkal ezelőtt halálraítélt Sztójayék ügyét azonban a mai napig sem tárgyalja.)

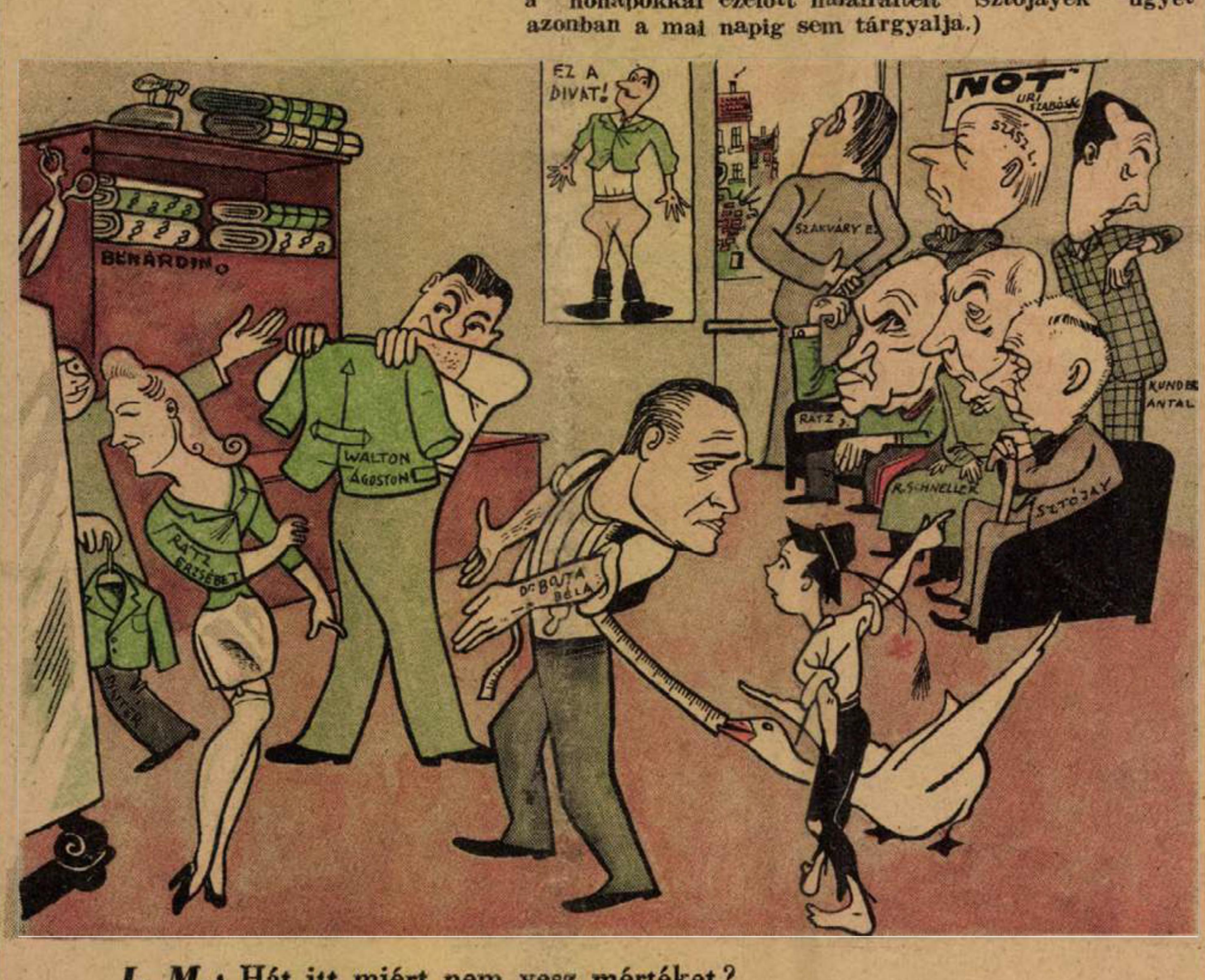

L. M.: **Hát itt miért nem vesz mértéket?**

B. B.: **Nem látod, még mennyi leszállítanivalóm van?**

Mit szólsz hozzá, kérlekalásan

hogy megint vizsgálat indult egy pap ellen?

— Ujabb kézigránát-ügy?

— Á, dehogy, kérlek. Öreg az már ahhoz. Egy nyolcvanéves pap bácsiról van szó, akiről kiderítették, hogy szabálytalanul keresztelt Sztójayék alatt.

— Hát látod, kérlekalásan, ez a bilkei Pappal nem fordulhatott volna elő.

— Az én vőmmel se, kérlekalásan, mert ő sokkal jobban operál ezekben az ügyekben.

— Neked pap vőd is van?

— Nem pap. Orvos. De igen sok híve van. A nyilasok valósággal zarándokolnak hozzá a műtőbe. Ha egy nyilas ki akar mosakodni, a vőm bemosakszik és az ügy el van intézve. Szeretik is őt a nyilasok, népszerűbb már, mint a Káldi.

— De hiszen a Káldi doktor jogász, nem sebész.

— Na azért némi kis zsebészeti beavatkozással ő is egészen szép kozmetikai műtéteket végzett a nyilasokon.

— A gyöngyösi dolgokhoz mit szólsz, kérlekalásan?

— Túlzás, amit a lapok írtak, kérlek. Nem igaz, hogy Gyöngyösön mindenki kisnyilas.

— Persze, hogy nem igaz, akadt ott egy Kiss Szaléz is.

— Ez a páter Kiss Ferencrendi volt?

— Igen, kérlek, Kissferencrendi.

— És mit csinált tulajdonképpen?

— Kézigránátot adott a diákjainak.

— Ez hiba volt. Ilyen túlzott mértékben mégse szabad politizálni egy papnak. Elég lett volna a diákoknak néhány vadászpuska is.

— Az is helytelen volt, kérlekalásan, hogy a gyöngyösi kutakba rejtették el a kézigránátokat.

— Miért, kérlekalásan?

— Mert gondolhatták volna, hogy addig jár a kézigránát a kútra, míg eltörik.

— Hát bizony jobb ötlet volt a Kisgazdapárt könyvtárában tárolni a lőfegyvereket.

— Bizony ez igaz. Ez az igazi kultúrkalória.

— De ebbe is számítási hiba csúszott be, kérlekalásan.

— Hogy hogy, kérlek?

— A fegyverrejtegető Antal titkár úr azt hitte, hogy a fasiszta művek meghosszabbított beszolgáltatási terminusa nemcsak a fasiszta kézikönyvekre, hanem a fasiszta kézigránátokra is kiterjed... Na szervusz, kérlekalásan.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Megjelenik minden vasárnap.
Szerkesztő:
GÁL GYÖRGY
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Felelős kiadó:
PETŐ JÓZSEF
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, József-körút 5.
Telefon: 388—110 és 188—182
Nyomatott a „Szikra" Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.